

Délibáb

4. SZÁM

14
FILLÉR

Walter Rózsi nagy
sikerrel szerepelt a
milanói Scalában a
M. kir. Operaház
vendégjátéka alkal-
mából
(Vajda M. Pál felv.)

RÁDIÓMŰSOR
JAN. 29 - FEBR. 3-16

k ki.
fejtés.

yjele.
ilyen
mmak-
. Ut-
lapok
vegy-
név-
v volt.
36.
tató-
ettős
ayper

Urna.
31.
Ká.

mevét
ovács
Sarlós
anak
tván,
Fegy-
ifj.
esült.

Az Egyesült Női Tábor üléséről. Vitéz Rózsás József őrnagy, vitéz Keresztes-Fischer Ferenéné,
dr Dálnoky Veress Jullanna (MFI felv.)

A Keresztény Iparosok Szövetkezete 20 éves fennállásának ünneplése. Szendy Károly
polgármester, Varga József iparügyi miniszter, Müller Antal elnök, dr Csilléry András,
dr Kádás Antal államtitkár (MFI felv.)

A Székeslővárosi Képtárban kiállították Munkácsy Mihály: Krisztus
Pilátus előtt című világhírű fest-
ményét (Schäffer felv.)

XIV. évfolyam

Budapest, 1940 január 27

4. szám

14 Déliab

Színházi hetilap

Felelős szerkesztő:

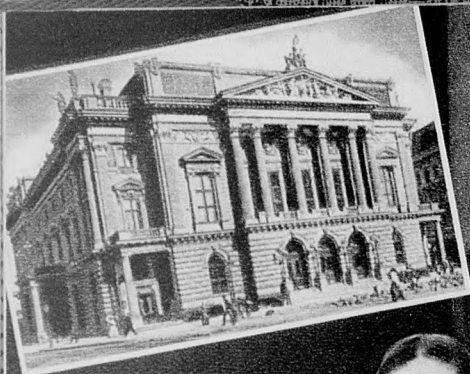
BIBÓ LAJOS

Megjelenik minden szombaton

Előfizetési ár: negyedévre 1 pengő 80 fillér, félévre 3 pengő 60 fillér. Biztosítással kombinálva negyedévre 2 pengő 60 fillér, félévre 5 pengő 20 fillér, egy hóra 90 fillér. Egyes szám ára — pályaudvarokon is — 14 fillér. Franciaországban Frs. 1.50, Jugoszláviában 2 dinár, Romániában 7 lei.
Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, VII, Dohány uca 12. Telefon: 14-23-39, 14-23-50.
Postatakarékpénztári befizetési lap száma: 9244.

Jack Dunn, a koreso-
lyázás világbajnoka

Timár József, Oltay Magda

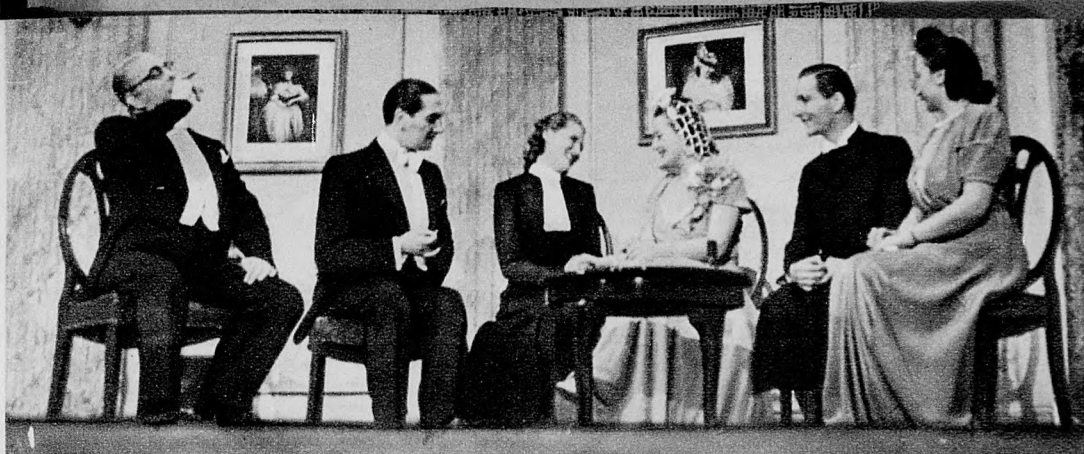
Makay Margit,
Somogyi Erzsé

Szörényi Éva, Timár

NEMZETI SZINHÁZ

Bíró Lajos „Sasfészek“
című új színdarabjának
próbája.

Fenség fizetek!

A Pesti Színház sikerrel mutatta be a Somerset Maugham vígjátékát. Képeink a darabból:

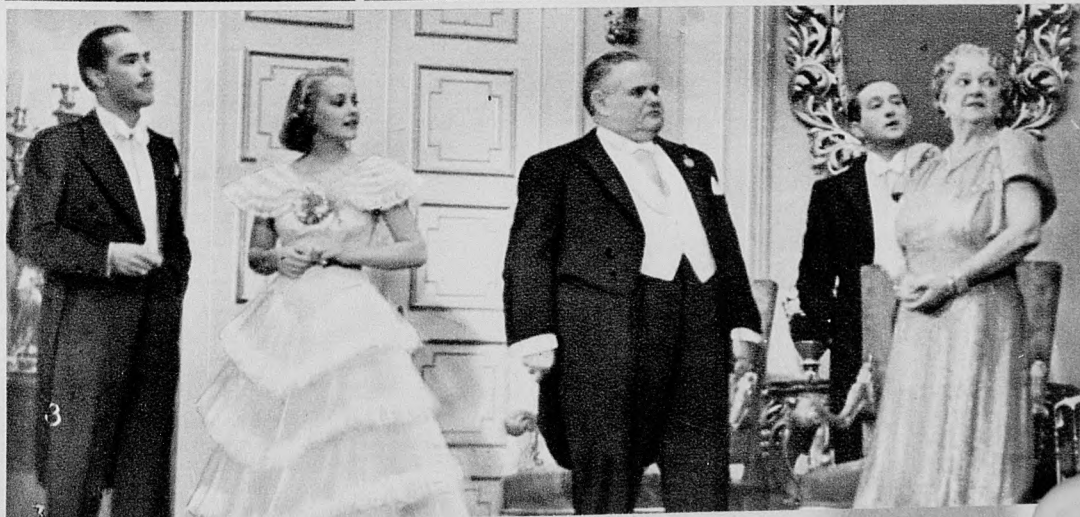
1. Justh, Greguss, Balog Klári, Sulyok Mária.

2. Sulyok Mária, Nagy Aliz, Perényi László, Kamarás, Sitkey Irén.

3. Vitéz Benkő, Nagy Aliz, Huszár, Fáy, Vízváry Mariska

2

3

A milánói siker

A nemzetközi operabarát közönség a világ bármely részén él is, örökre hódolója marad az olasz operakultúrának. Ami a híthű mohamedán szemében Mekka, ugyanaz a szent helye az operának Milano. Ki ne hallott volna a híres milánói Scaláról, ahol a földkerekség legkiválóbb énekesei lépnek fel. Ha az olasz muzsika híres külföldi társulatot lát vendégül, akkor ennek a vendéglátásnak a milánói Scala a színhelye. A magyar királyi Operaháznak olyan tekintélye és jóhíre van Európában, hogy a milánói Scalában lezajlott vendégszereplése valóban ünnepi eseménye volt az olasz művészeti életnek.

Valamennyi olasz lap hasábos cikkekben, színes beszámolókbán méltatta a magyar művészek olaszországi vendégszereplését. Resphigi az olasz muzsika ma már halott zseniális modern zeneszerzője volt. A Milánóban vendégszereplő magyar Operaház az ő emlékének akart hódolni, amikor „Láng” című alkotását előadta. A milánói Scala elegáns, előkelő közönsége a mű elhangzása után olyan tapsviharral köszöntötte a magyar művészeket, amilyenre régen nem emlékeznek Milánóban.

Amikor a trieszti gyorsvonat berobogott a Déli-vasut csarnokába, az ablakokból vidáman, felvirágozva integettek a hazakerkező operaházi tagok. A pályaudvaron a művészek fogadtatására megjelent Stolpa József dr kultuszállamtitkár, Terbócz Miklós és Marjay Ödön dr miniszteri tanácsosok társaságában. Itt volt Márkus Lászlóné, az Operaház igazgatójának felesége és Teleki-Kollman Emil, az Operaház titkára. Az olasz követség képviselőjében Antonio Widmar jelent meg, a fővárost Della Donna Mihály, a Színészkarát Kiss Ferenc képviselte.

A hölgyek elsőnek fogadták a gratulációkat. Gere Lola és Orosz Júlia alig látszott ki a virágescokok közül.

— Felejthetetlenül szép napokat töltötünk Olaszországban — mondotta Gere Lola. — Olyan fogadtatásban volt részünk, ami mindent felülmúlt.

Halmos János, Losonczy György, Vitéz Tibor, a férfiszereplők és az énekkar tagjai is kivesszik részüket a boldogan gratuláló rokonok, ismerősök üdvözléseiből. Márkus László, Kiss Ferenc szeretetteljes üdvözlése után jókedvűen mondotta:

— Örömmel és büszkeséggel tölthet el mindannyiunkat ennek a vendégszereplésnek nagy sikere, amely a magyar művészet dicsőségét emelte. A világ első színházában értük el ezt a sikert. Az Operaház művészei, a szólisták és az énekkar olyant nyújtottak, ami még a világ legelső színházában is nagy eseményt jelentett.

Szilvássy Margit, Tasnády Mária, V. Szatmáry Aranka nem győzik mesélni, hogy milyen tündéri volt ez az olaszországi kirándulás. Az olaszok valósággal dédelgették őket. Maga Leonardo da Vinci szép városa, Milano is mintha rendkívüli díszbe öltözött volna tiszteletükre. A milánói híres dóm kupoláit ugyanis fehér hósipka fedte be. A hó ünnepi látvány, ritka vendég Olaszországban.

A magyar operatársulat nagy sikere büszkeséggel töltheti el az operakedvelő pesti közönséget is, amely estéről-estére megtölti Operaházunk nézőterét.

A „Láng” milánói előadásának hatalmas sikerében főrésze Walter Rózsának volt, akiről csak néhány jelzöt idézünk a legnagyobb olasz lapok kritikáiból. „Hangja tökéletes művészi élmény.” „Ez a fiatal, tehetséges énekesnő csodálatos énekhangján kívül nagyszerű színjátszói tehetséggel is rendelkezik.”

Walter Rózsival az olaszországi diadalút után budapesti lakásán beszélgettünk. A mű-

Déliab

vészno sálakba, selyemkendőbe burkolózva igyekeznek elhárítani magától egy komolyabb meghülés veszélyeit.

— Bármilyen kellemes is volt az utazás, mégis megfáztam egy kicsit — mondja mosolyogva. — De betartom a doktor utasításait és remélem, könnyen megúszom ezt a kis lázat. A milánói vendégszereplés mindent megért.

Nevet.

— Eddig nem tudtam, hogy mi az a lámpaláz, de most bevallom, hogy amikor ott álltam a Scala színpadán és felém ragyogott a zsúfolásig megtelt nézőtér, a páholsorokban az olasz történelmi arisztokrácia világszerte ismertnevű tagjaival, nos, akkor mintha megjedtem volna. Tudja mit jelent egy operanékesnőnek a milánói Scalában fel-

lépni? A legmagasabb vizsgát. De hálstenek ez a vizsga sikerült. Valamennyiünknek. Nem is lehet elmondani, hogy milyen boldogok voltunk. Az a taps, ami sokszor egymásután kihívta az egész együtttest a függöny elé, sokkal több volt, mint ami magyar művészeknek kijárt volna. Tüntetés volt, nagyszerű áradó lelkeségű elismerése annak, hogy a mi „Láng” előadásunk valóban tökéletes volt. Egyik olasz barátunk lelkesen újságolta, hogy több nagy lap kritikusa mindkét előadásra eljött hozzánk, minket meghallgatni. Kell-e ennél jobb elismerés? Fáy ömeltősága vendégszereplésünket követő napon estélyt adott. Hát azon az estélyen mintha folytatódott volna a színpadi siker. Valósággal ünnepeletek minket.

Az Olaszországban vendégszerepelt operaházi művészek fogadtatása Budapesten. Antonio Widmar olasz követségi sajtóattasé, Failloni, Orosz Julia, Stolpa József kultuszállamtitkár, Márkus Lászlóné, Márkus László, Marjay Ödön min. tan., Kiss Ferenc (MFI felv.)

Néhány nappal a M. kir. Operaház milánói vendégszereplése után Aureliano Pertile, a milánói Scala művésze adta vissza a vizitet és nagy sikerrel szerepelt a budapesti M. kir.

Operaházban
(Pertile, mint Otello)

Delibáb

Edith Oss (Tobis film)

előadás, a jelzett két művész pedig igen foglalkoztatott tagja a színháznak. Szóval mindezek dacára, amikor a két színész ráér, a színháztól nem messze levő kávéházba megy és pár perc múlva megkezdődik az ádáz, késhegyig menő, hallatlan nagy — küzdelem. Két-három menetről lehet szó. A küzdelem váltakozó szerencsével, de mindig nagy hevesseggel megy. A mérkőzés elején soha nem lehet tudni, hogy ki lesz a győztes. Nem kell megjedni,

nem vívásról és nem is boxolásról van szó, ezt nem is igen lehetne művelni a kávéházban, hanem csak egyszerű — sakkpartiról. Igen, a Nemzeti Színház két művésznője szenvedélyes sakkozó, s ahogy csak lehet, berohannak a kedvenc kávéházba, hogy kedvenc sportjuknak, mondjuk, elmesportjuk-

Táray Ferencnek, a Nemzeti Színház kitűnő művésznőjének legújabb alakítása, a Caesar áll most az érdeklődés központjában. És pedig nemcsak maga az alakítás, hanem az érdekes körülmény is, hogy Táray valóban nagyon hasonlít Caesarhoz. Vagy mondjuk ahhoz a figurához, ahogy mi Caesart elképzeljük. Nemrégiben azonban akkor Táray Liszt Ferencet alakította, az igaz, hogy nem színpadon, hanem filmen és akkor meg azt mondták, hogy meglepően hasonlít a valóságban is Liszt Ferencre. Erről beszélgettek a Nemzeti Színház társalgójában, amikor az egyik benfentes azt kérdezte a felvonásközben ott pihenő Táraytól:

— Nos, kedves mester, hogyan lehet az, hogy ön, aki a multkor — úgy mondták — még Liszt Ferenchez hasonlított, most már, mint állítják, Caesarhoz hasonlít.

— Hát az csak úgy lehetséges — jelelte nevetve Táray, — hogy nyilván Liszt Ferenc is nagyon hasonlított Caesarhoz.

Tudjuk, hogy Németh Mária szabad idejében gazdálkodik, hogy Bulla Elma, ha ráér, inkognitóban — már amennyire egy színész meg tudja őrizni az inkognitóját — beül egy kávéházba és elolvassa az összes napi és hetilapokat, tudjuk, hogy Lánicz Margit szabad idejében sportol, hogy Muráti Lili autót vezet, Rápolthy Anna szindarabot ír, Szaplóczay Éva rajzol stb., stb. Igen, ezt tudtuk, illetve tudjuk. Most azt is megtudtuk, hogy a Nemzeti Színház két kitűnő művésznője mit csinál szabadidejében úgy kora délutánon, hiszen délelőtt próbák vannak, este pedig

A Caesar premierjén. Hóman Bálint közoktatásügyi miniszter felvonásközben a színpadon Tárayval és dr. Németh Antal igazgatóval

mű-
glal-
nak.
ára,
rá-
essze
pár
k az
hal-
lem.
lehet
kozó
nagy
örkő-
lehet
yőz-
dni,
van
i a
akk-
ész-
ehe-
hogy
juk-

Székely Zoltán, a világhírű hegedűművész,
Hubay tanítványa

nak, hódolhassanak. Persze, nagy kibic-
társaság veszi körül a sakkozókat, akik szíve-
sen beleszólnának a játékba, persze mindig
a gyengébben álló fél javára, ha az illusztris
sakkozók ezt megengednék. Mert bizony ezt
ők nem engedik meg. Lovagias ellenfelek.
Ezekután az olvasó bizonyára arra is kíváncsi,
hogy ki hát az a két színész, aki olyan
szenvedélyesen sakkozik egymással nap-nap
után. Hát az érdekeltek belegegyezése nélkül
eláruljuk. A két sakkozó színész Olthý
Magda és Gobbi Hilda.

*

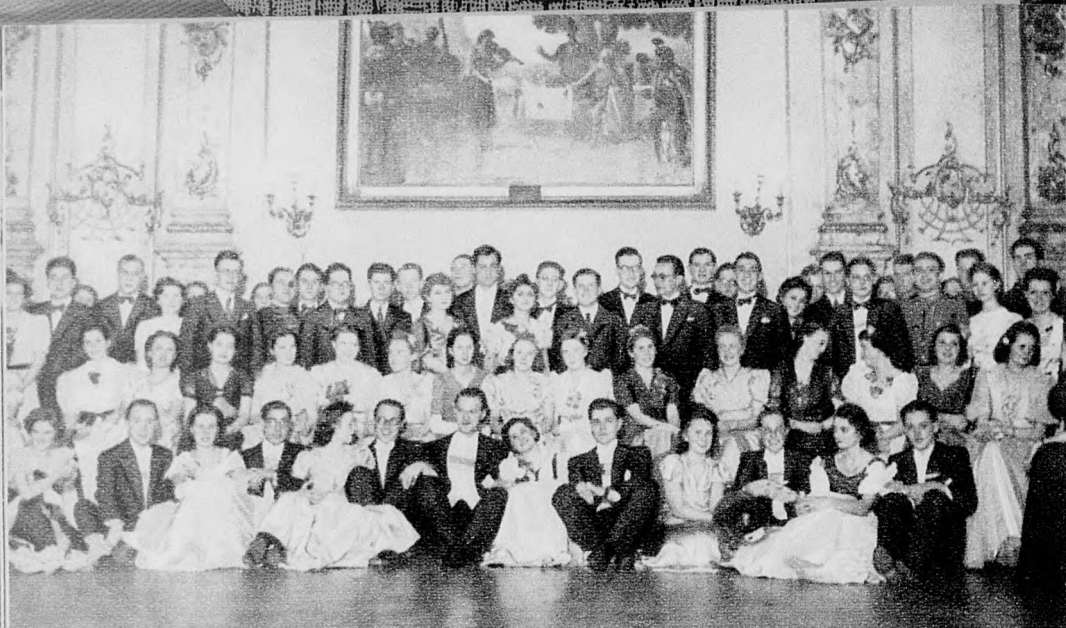
A színházi statisztikusoknak ismét lesz
feljegyeznivalójuk. A véletlen, hiába, úgy

Sz. Patkós Irma, a Pozsonyi lakodalom fő
női szereplője. A darab nagy sikerére jel-
lemző, hogy 80 előadást ért meg sorozatosan

rendelkezik, hogy a színdarabok igen gyakran
témában, szerepekben, helyszínben találko-
znak. Nemrégiben még három színpadon olyan
darabot játszottak, amelyeknek fő hősnője
egy királyné volt. Volt idő, amikor több fő-
városi színházban olyan színdarab került

Forzano, a szerző a Caesar két főszereplő-
jével, Szörényi Évával és Táray Ferencel

Urbána táncestély a Baross Szövetségben

(Jakab felv.)

színtre, amelyeknek legalább egy felvonása valamilyen üzletben játszódott le. Azt pedig egészen igazán nem lehet elkerülni, hogy legalább két színházban egyszerre ne adjanak azonos témájú darabot. Erre legutóbb a Kamara és a Pesti Színházban volt példa. Most ismét olyan esettel állunk szemben, amely érdekes példája a véletlennek. A Vigszínházban a „Péter” című darab egyik képe a börtönben játszódik le. A fõhõs egy darabig fegyencruhát

visel. A Royal Színházban „Bolond lyukból bolond szél fuj” című darabban egy jelenetben hárman is viselik a fegyencruhát. Az Operában most ujították pedig fel a „Denevér” című operettet, amelynek egy egész felvonása — fogházban játszódik le. Tehát vannak — véletlenek.

*

Turay Idának nagyon tetszett Kodolányi János: „Ormánság” című legújabb megjelent mûve.

A „Fehér galamb” gyermekzenekar első nyilvános szereplése a katonai körben
(Schäffer felv.)

Farsang- tánc- szerelem

Január hatodikán százegynéhány év óta rázendít a banda:

„Nem ütik a jogászt agyon” s kezdetét veszi a farsang, elkezdődik a hivatalos bálé évad. Mert az úgynevezett elitbálok között is még mindig a jogászoké az elsőség, a mai mechanizált és motorizált világban is.

A csárdás után pedig felhangzik a keringő andalítóan édes zenéje s felvonul az első bálos kisasszonyok serege, hogy a jogaiba lépő legifjabb ifjúság minden varázsával ejtse ámulatba, s hódítsa meg a nézőket és táncosokat egyaránt...

Báli éjszakák! Hány szerelem szövődött jóvoltotokból, mennyi remény, mennyi vágy és mennyi álmom. Van-e vajjon megrögzött agglegény, zord matematikus vagy ridegszívű könyvelő, akinek fel ne csillanna a szeme, ha egy-egy régi farsangi éjszakára gondol, véget érni nem akaró szupécárdásokra és sokszor megújrázott keringőkre, melyeknek muzsikája ma már olyan halkán és finoman szól, letűnt évek, évtizedek távolságából, mintha a zenélőóra hangját hallaná.

Mert a zene és a tánc olyan régi, mint maga az ifjúság a földön. Meg volt az idők kezdetén, hiszen már a barlanglakó ősember is táncoló alakokkal díszítette „lakása” falait s végigkísérte az embert a fejlődés minden szakában a történelem egész folyamán. Persze a vadul ugránczó harcosok hadi vagy győzelmi táncá meg egy bájos pásztorlányka önfeledt és kecses mozdulatai s a mai táncművészek legmagasabbrendű produkciói között óriási a távolság nemcsak időben, de művészi értékben is. Bizonyos azonban, hogy a zene és a tánc

10

végigkísér minden korú és rendű embert bölcsőjétől koporsójáig egész életútján. Nincs olyan érzés a legesapongóbb, legmámorosabb örömtől a legmegrendítőbb, leglesújtóbb fájdalomig, amit zenével és tánccal kifejezni nem lehetne s kifejezni nem igyekeztek volna. Már az egyiptomiaknál, majd a görögök és rómaiaknál igen magas fokon állt a zene és tánc művészete, kétségtelen azonban, hogy soha nem lendült olyan szinte valószínűtlen magasságokba, mint a háborút közvetlenül megelőző években, az oroszoknál. Ki ne hallott volna Djaghilevről és csodálatos társulatáról, amellyel a szó legszorosabb értelmében meghódította a világot. Nizsinszkij, Kresinszkaja, Tamara Karsavina, Anna Pavlova, olyan nevek, amelyeket lehetetlen elfelejteni, akikről lehetetlen a csodálat hangján meg nem emlékezni, ha táncról beszélünk.

Az utolsó negyedszázadban óriási haladás mutatkozott e téren is. Mindenfelé mozdulatművészeti iskolák alakultak, ahol az új nemzedék képzésére minden eddiginél nagyobb gondot fordítanak. Egész sor ragyogó új tánc tehetség tűnt fel és aratott sikert. Ennek a rendszeres és céltudatos nevelésnek a hatása máris látszik és még jobban ki fog tűnni az elkövetkező évtizedek folyamán.

Érdekes, hogy a polgári szalónok táncra egyre jobban közeleg a táncművészet magasabbrendű ideáljaihoz. A táncművészet az ideai farsangkor ügylátszik az új táncokkal meg akarja hódítani a kezdő bálozókat is. Talán nem is szükséges külön hangsúlyozni, hogy milyen fontos ez a térhódítás.

Bármilyen áhitatot fejeztek is ki régmúlt korok vallásos, bármilyen komor bánatot gyász táncai, bármilyen vérforralóak lehettek a harc táncai, legszibben és legtökéletesebben mégis a mindent átfogó, leghatalmasabb emberi érzést, a szerelmet sikerült érzékelteni a mozdulat művészeinek. Vágyat, kétséget, gyötrődést, a beteljesülés diadalát, a reménytelenség fájdalmát egyaránt, szóval: a szerelmet...

P. T.

Delibáb

FÉLTÉKENYSÉG

IRTA: MADOS GYÖRGY

Erzsi vendéglány volt, aki tegnap este érkezett Pestről. Fáradt volt az utazástól, későn feküdt le s pompásan aludt a nyitott ablak mellett, melyen a hajnal hűvös csendjével együtt beáradt hozzá az akácvirág illata is. Reggel mosolyogva ébredt fel s két hófehér karja jólesően felnyújtózkodott:

— Csak falun lehet ilyen jól aludni — mondta Verának, a barátnőjének, aki a szomszédos ágyban szintén ébredezett, de úgy látszott, mintha még aludni szeretne.

Erzsi rákacagott:

— Te Vera, elfelejtettem az este megkérdezni, hogy te nem vagy-e most szerelmes?

Vera megdöbbenve nézett a barátnőjére, — Dehogyan is nem. Sőt, egészen bolond vagyok. És te?

Erzsi elhúzta a száját s lekicsinylő grimaszt csinált:

— Három nappal ezelőtt még szerelmes voltam.

Vera felesodálkozott:

— Hoogy? Három nappal ezelőtt még szerelmes voltál és ma már nem vagy? Hát ez tenálád csak ilyen könnyen megy? Furcsa, szenzációs! Egyszerűen nem értem.

Erzsi kinyújtotta a kezét, széttárta az ujjait s gyönyörködve nézte, amint az ablakon beszökő napsugarak tündökölve verődnek vissza rózsaszínű körmeiről.

— Mit nem értesz? — pillantott vissza Vera felé, — nagyon is világos a dolog. Halálosan szerettem egy férfit, amíg láttam, hogy cinikus velem szemben. De három nappal ezelőtt azt vettem észre, hogy futni kezd utánam. Persze, rögtön megváltozott bennem minden. Mert hiszen ha az ember százszázalékosan biztos a dolgában, akkor már nem érdekes tovább az ügy, akkor már nincs miért izgatódnia.

Vera megdöbbenve nézett a barátnőjére, s közben idegesen babrálta a hálóköntöse csipkeszegélyét. Különösnek, nagyviláginak, démoninak érezte az Erzsi szavait.

Csaknem félve szólt meg:

— Szörnyű tévedésben vagy, édesem. Ha az volna az igazság, amit mondtál, hol lenne akkor a harmónikus együttérzés a szerelemben? A férfi éppen úgy kell, hogy szeresse a nőt, mint a nő a férfit. Csak így lehet boldogság a szerelemben.

Erzsi maga elé kapta kis kézi tükrét, körülkémlelte az arcát, rúzt tett a szájára, aztán jóízűen felkacagott:

— Tébolyító, hogy miket beszélsz! Mintha valami rossz regényből olvasnád ezeket a limonádébölcességeket. Hát te csacsi, hogy szerethetek én egy olyan férfit, aki miatt nem szenvedek, aki felől biztos vagyok, hogy tűzön-vízen keresztül szeret, aki miatt nem kell álmatlanul átvergődni az éjszakákat, aki hűséges, mint a kutya, aki egyetlen szó-

val nem mer ellentmondani, hogy lehet ilyen férfit szeretni? Hiszen ez már nem szerelem többé, hanem csendes hizókúra, édeskés unalom, vágy nélküli séta egymás mellett és nem vágyakozó rohanás egymás után. Naiv vagy te lelkecském. Nem olyan az igazi szerelem, ahogy te azt elképzeled.

— Hát pedig én másképp képzelem el — csattant fel Vera, — mert én azt akarom, hogy a Pali, az én szerelmem, éppen úgy szeressen engemet, ahogy én szeretem őt.

Most Erzsi is felkénykölt a párnára s ravaszhunyorítással pislogott Vera felé:

— Te Vera, úgy-e a Pali arca bronzbarna?

— Igen — mondta csodálkozva Vera.

— A haja meg koromfekete, úgy-e?

Vera meghökken:

— Honnan tudod? Talán... láttad?

Erzsi titokzatosan mosolygott. Nem adott választ. Később aztán kacér hangon megjegyezte:

— Jóképű férfi, érdemes foglalkozni vele.

Vera nagyot nyelt s valami kínzó nyugtalanságot kezdett érezni. Száz gyötrő gondolat villant meg hirtelen az agyában. Honnan tudja ez a nő azt, hogy a Pali arca bronzbarna? Hogy a haja koromfekete? És miért mondta azt, hogy „jóképű férfi”? Csak így, hogy „jóképű férfi”. Láttá? Ismeri? De honnan? Vagy talán... igen... talán Pali ömiatta jár fel Pestre? Vagy... Erzsi Pali miatt jött most le Pestről ide? Honnan ismerhetik egymást? Borzasztó még rá gondolni is... ezek szeretik egymást, halálosan szerelmesek egymásba, keresik, kutatják, hajszolják egymást... és mindez az én hátam mögött történik, kijátszottak engem, kacagtak rajtam s mialatt én boldog vágyódással gondolok Palira, az alatt ők Erzsivel még boldogabban csókolódnak. Rettenetes ez...

Amíg Vera végiggondolta ezt, olyan halálos izgalom dörömbölt a szívében, hogy nem bírt tovább az ágyban maradni. Ideges mozdulatokkal kapkodta magára a ruháit s Erzsire rá sem tudott nézni, aki trillázva ugrott ki az ágyból s jókedvűen fogott az öltözködéshez.

Átsietett az uccai szobába. Kinyitotta a zsalugátért s kinézett az uccára. Tudta, hogy Pali ebben az időben szokott itt elmenni. Néhány perc múlva jött is, elegánsan, halkan füttyörészve. Nem vette észre a leányt. Nem akarta észrevenni. Hadd pukkadjon — gondolta.

Vera szólt le rá szemrehányó hangon.

— Pali... mi van magával? Az Istenért, hát fel sem néz?

A fiatalember elmosolyodott s úgy kapta az ablakra a tekintetét, mint aki csak a hangra figyelt fel.

— Nahát illet... már hogyan néznék, de

olyan sűrű az a zsalugáter, mint a bontófésű, nem lehet a háta mögé látni — mondta hetykén s látszott rajta, hogy a saját cinikus hazugságát befelé röhögve élvezi.

Vera összecsapta a kezét:

— Ilyet mondani... hiszen be sem volt a zsalugáter húzva, tehát ha akarta, ha nem, meg kellett látnia engem — mondta csaknem dühösen, de ebben a pillanatban már arra gondolt, hogy most, mingyárt ki fogja ugratni a nyulat a bokorból. Mert, ha török-szakad, akármilyen furcsa hanggal is, de le fogja rántani a Pali és Erzsi közti barátság-ról a leplet. Akkor aztán jöjjön, aminek jönni kell! Mert ez a helyzet úgymint lehetetlen, megalázó, őrlítő lenne ránézve. Közönyös mosolyt erőszakolt hát az arcára s vidámkodó hangon kérdezte:

— Tudja-e, mi az újság? Nagy újság van ám nálunk.

— Micsoda? — nézett rá érdeklődést színélve Pál.

— Megérkezett az Erzsi. Tegnap este jött és sokáig itt maradt. Pompásan fogunk ám mulatni, mit szól hozzá, Pali?

Pál hirtelenében nem tudta, hogy mit szólnon. Felézett a virágzó akácára, melyet boldogan zümmögtek körül a méhek. Amikor később megszólalt, rejtelmes mosoly bujkált a kis fekete bajusza mögött:

— Nahát, ennek igazán örvendek. Ez aztán az öröm! Ha megengedi, ma neki csapom a szelet!

Verának tátva maradt a szája. Szédülve nézett a fiatalemberre:

— Hogy magának ez öröm? Magának öröm az, hogy ide egy idegen nőszemély érkezett? Talán még várta is, talán még azt is tudta, hogy jönni fog?

Pál hangosan felkacagott:

— Hát persze, hogy tudtam!

Vera szívdobogva lihegte:

— Szóval... jól... sej-tet-tem én. Hát igaz, minden igaz, amit én gondoltam... a hátam mögött... maguk a hátam mögött...

Pál most kijebb állott, egészen a járda szélére, hogy jobban lássa a leányt, hogy jobban gyönyörködhesen a remegő, piruló, sírósan-fájdalmas szép arcában, a nedvesen csillogó nagy kék szemében, a finom metszésű szájában, a kétségbeesésében és a kínlódó féltékenységében.

Kötődni kezdett vele:

— Na és hogy érzi magát?

Vera elbiggyesztette a száját, aztán duzzogva mondta:

Dr Kovács György: A szívbetegségek és azok gyógyítása című könyv rövid leírást nyújt arról a szerepről, amelyet a szív és a vér az ember szervezetében betölt, majd három főfejezetben ismerteti a szívet, a vért és a véreket különböző betegségeit. A könyv terjedelme 128 oldal, ára **bermentve** izléses felvászonkötésben **96 fillér**. Megrendelhető a vételár előzetes beküldése ellenében Tolnai Világlapja kiadóhivatalában, Budapest, VII, Dohány u. 12. Utánvétellel való küldés a szállítást lényegesen megdrágítja,

— Köszönöm jól!

— Nem magát kérdeztem — nevetett Pál, — hanem ő hogy érzi magát?

Vera dühösen berántotta a zsalugáter fél szárnyát:

— Ha érdeklí, hát jöjjön be, kérdezze meg őtőle!

— Ha szívesen látnak, hát bemegyek — rántott egyet Pál a vállán s egyre fojtottabban kacagott.

Vera a szoba mélyéből kiáltott vissza gúnyos, fájdalmas kétségbeeséssel:

— Ő biztosan szívesen látja, hiszen magát várja a drága, csak jöjjön, még friss rajta a kölmivíz, maga pedig szereti az ilyen illatos dámákat!

Pál tüstént befordult az uccakapun s nemsokára a szalón ajtaján kopogtatott. Amikor belépett, már Vera is ott dult-fult a szalónban, az ablak mellett. Vörös szemmel mérte végig Pált, aki mosolyogva hajtotta meg magát s Erzsire pillantott, aki nagy szorgalommal pucolta egy főtöbben ülve a körmeit. Pillanatnyi esend feszült közeliük.

Pál Verára pillantott.

— Talán bemutatna, Verácska? — mondta szelíd, kérlelő hangon s egyre szélesebb mosolygással nézett a leány felriadt arcába.

Vera megrezzenet. Ámuló tekintetét Pálra kapta. Aztán az Erzsi arcát fürkészte. Kezét hevesen dobogó szívére tette, úgy, mint aki most jut túl az ijedtségen s a gondolatai még bizonytalanok.

— Hát ti... hát maga, Pali, nem is-méri Erzsit? S te nem ismerted eddig Palt? Nem ismerted? — hebegte reszkető szájával s úgy érezte, hogy menten összerogy a boldogságtól.

Erzsi kezét nyújtott Pálnak. Egymás arcába néztek s a szemüknek egy rejtett villanásából megértették a furcsa helyzetet s most már kacagva élvezték a Vera boldog zavarát.

Pál Vera mellé lépett:

— Amint látja, még nem ismertük egymást — mondta fahangon s komoly képet vágott.

Vera szerelmes pillantást vetett Pálra s szégyenkezve igyekezett leküzdeni szörnnyű zavarát.

— Foglaljon helyet Pali, rögtön jövök, pompás likőrünk van, mingyárt megkínálom — hadarta könnyedséget színélve és kisietett.

Erzsi nyugodt mosolygással kérdezte meg Páltól:

— Mondja, szereti maga Verát?

Pál immel-ámmaj válaszolt:

— Szeretném, ha nem futna úgy utánam. Erzsi összeverte a tenyerét.

— Bravó, nekem van igazam! Szóval, csak addig tud az ember szerelmes lenni valakibe, amíg észre nem veszi, hogy az illető futni kezd utána. Igazam van?

Pál egykedvűen jegyezte meg:

— Mindig így volt, amióta a világ világa. Mert amikor a nő féltékeny kezd lenni, attól a perctől egyre távolodik tőle a férfi.

*Perec
a film*

BRENDA JOYCE,
a Fox legújabb és
legifiatalabb sztárja

Pál,
fél
meg
—
tab-
gú-
agát
ta a
atos
nem-
ikor
alón-
érte
ma-
lom-
Pil-
ndta
mó-
l.
Pálra
Ke-
mint
olatai
me-ri
Nem
úgy
rság-
ar-
vil-
et s
ldög
mási
ott.
ra s
rnyű
jvők
álom
kisie-
meg
nam.
csak
kibe,
futni
világ,
attól
báb

Hollywoodban

Amerika és Európa között a hajóközlekedés bizonytalansága miatt a postaszolgálat lassú és rendszertelen s ezért néhány hollywoodi filmgyár központja a Hollywoodban folyó munkáról szóló híreket és értesítéseket a Transatlantic Clipperrel, az óceánjáró repülőgéppel küldi New-Yorkból Párizsba, ahonnan azok a rendes posta útján kerülnek az amerikai filmvállalatok budapesti képviselőihez. Ezért van az, hogy a közlekedési akadályok ellenére is aránylag pontosan és gyorsan be tudunk számolni a hollywoodi filmvilág legérdekesebb eseményeiről.

A fiatal Douglas Fairbanks apja halála után először egy középkorban játszódó filmben lép fel. A történelmi tárgyú film az angol jobbágság felszabadításával foglalkozik.

Hollywoodban újra elkészítik „A notredame-i toronyór” hangos filmváltozatát.

Greta Garbo a finn-orosz háború kitörése után felkérte anyját és fivérét, hogy azonnal utazzanak hozzá Hollywoodba. Gustavsson asszony és fia a napokban meg is érkeztek az amerikai filmfővárosba, ahol Greta Garbo saját villájában rendezett be számukra pompás lakosztályt. A filmsztár egyébként újabban megecáfolta azt a hírt, hogy férjhez megy egy amerikai orvoshoz, Kauser dr.-hoz. Nyilatkozata szerint ezidőszerint egyáltalán nem

gondol férjhezmenésre, hanem újabb filmszerepére készül.

Maeterlinck belga írónak „Kék madár” című világhírű mesejátéka abba az országba viszi el a nézőt, amely csak az emberek álmaiban és vágyaiban él. Ennek a mesejátéknak a világsikerét az teremtette meg, hogy a mese mögött ott van a modern élet sok keserű tapasztalata és kicsendül belőle a szelíd biztatás, hogy lesz ez még jobban is. Ugyanilyen sikere van most Amerikában a

A fiatal Douglas Fairbanks

Rulettbarlang – filmfelvétel közben

„The Wizard of Oz” című mesekönyvnek. Azt az országot nevezik „Oz”-nak, ahol az álmok megvalósulnak, a vágyak teljesülnek, ahol minden szó szabadon száll és a gondolatokat nem korlátozza semmi. Ez a könyv, amelyet negyven évvel ezelőtt írtak, s ame-

Sonja Hennie villája Hollywoodban

filmvállalat legközelebb nagy apparátussal színesfilmet készít.

Sonja Hennie a legjobban fizetett filmszínésznő a hollywoodi sztárok között. Hatalmas park közepén gyönyörű villát építtetett magának. Amint képünkön látható, a villa hátsó frontja előtt két részre osztott medencét is készíttetett magának az egykori korszolyavilágbajnoknő. Az egyik medence mesterséges jéggel borított korszolyapálya, a másik pedig uszoda. A másik képen a fiatal művésznő kezében tartja azt az ezüstkorszolyát, amelyet az idei karácsonyra Ray Milland-tól kapott ajándékba.

Tyrone Power leszerződött a „Nagy parancsolat” című bibliai tárgyú film főszerepére. Lehetséges, hogy az újdonságnak megváltozik a címe s azt majd „Szeresd felebarátodat” címmel mutatják be Amerikában. A nagyszabású filmet Cecil B. de Mille rendezi s annak Marlene Dietrich, Madelaine Carroll és Leslie Howard lesznek a többi főszereplői. Az érdekes témájú film az ó- és újtestamentum egyes fejezeteit dramatizálja, de azonkívül a modern vonatkozásokat is kidomborítja.

Az ajándékba kapott ezüstkorszolya

lyet évtizedeken át mérsékeltén vásároltak az olvasók, ma a legkeresettebb mű az amerikai könyvpiacokon. A mai közélet ferdeségei és fonákságai tűnnek fel ugyanis a mese színes tükrében és ez teszi újra aktuálissá a könyvet, amelyből a Metro-

Tyrone Power

Madelaine Carroll

Leslie Howard

VILÁG- HIRADÓ

PONCIUS
PILÁTUS

A magyar származású Hörbiger Attila, Hilde Krahl és Jávor Pál a „Dunahajósok” című bécsi film főszereplői

Poncius Pilátus címmel nagy kiállításos filmet készít a római Génius filmgyár s a címszereplőt világpályázat útján szándékozik kiválasztani. A *Poncius Pilátus* szerepének eljátszására vonatkozó pályázatot olasz, angol, francia és német lapokban is kihirdették.

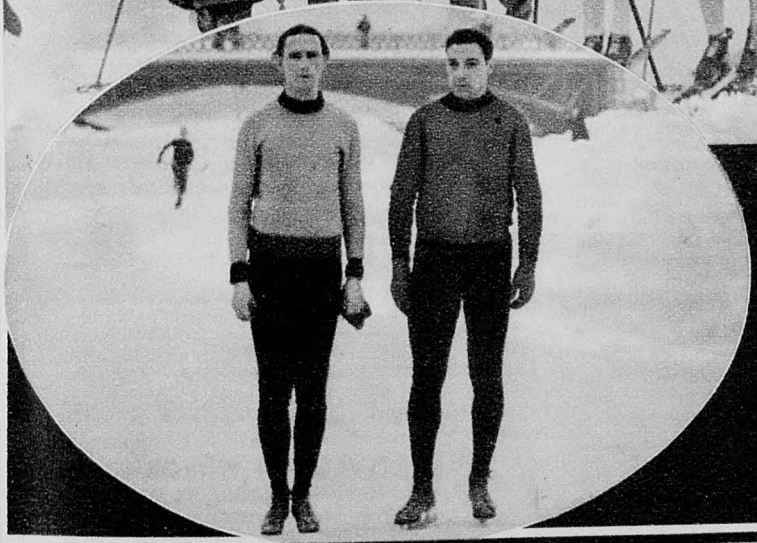
Emlékezetes, hogy a múlt nyáron kezdte meg egyik bécsi filmvállalat a „Dunahajósok” című, magyar tárgyú filmnek a felvételeit, amelyeknek nagyobb részét egy dunai hajón készítették. A hajó Bécestől a Dunán végig a Fekete tengerig haladt s közben Budapesten is kikötött, ahol szintén forgattak néhány jelenetet. A „Dunahajósok” utolsó külső felvételei most készültek el s a napokban szállították be azokat a bécsi rosenhüggeli műterembe. A film főszerepeit Jávor Pál, Attila Hörbiger, a pesti származású német színész és Hilde Krahl játszották.

A mohamedán nők vallásuk előírása értelmében nem jelenhetnek meg férfiak társágában nyilvános helyeken s így moziba sem mehetnek együtt. Nemrégiben egyik jugoszláviai városban egy mozi külön előadásokat rendezett a nők részére, akik nagy örömmel fogadták ezt az újítást. A helyiséget zsúfolásig megtöltötték a mohamedán asszonyok és leányok s ennek eredményeként a mozi állandósítani fogja a külön női előadásokat.

Délibáb

A Főméltóságú Asszony rádőlőladást tartott a magyar művészek érdekében

A siversenygyőztes MAC csapat: Kiss, Naszády, Hulényi, Belloni, Gyallókay, Cseh, Dezső dr

Ladányi Gedeon (balról), az 1940. évi magyar gyorskörösolyázóbajnok. Jobbról Enyedi, aki a legjobb 5000-es időt futotta (MFI felv.)

RÁDIÓMŰSOR (jan. 28 – febr. 3-ig)

Litty György
6.10 (Párisi fotó)

A szentmisét éneklé és a szentbeszédet mondja Ortutay Jenő tb. kanonok, beregszászi lelkész.

10—11.10: Egyházi ének és szentbeszéd a belvárosi plébániatemplomból.
A szentbeszédet mise közben Hetényi Gyula dr érseki tanácsos, mezőtárkányi plébános mondja. Orgonál Kereszty Jenő.

11.15: Evangélikus istentisztelet a Deák téri templomból.
Prédikál Magócs Károly lelképásztor.

12.20: Időjelzés, időjárás- és vízállásjelentés.
12.30: Budapesti Hangverseny Zenekar.
1.45: Hírek.

2.00: Hanglemezek.

I. rész: Művészlemez. 1. Bellini: Puritánok — ária az I. felv.-ből (Lauri-Volpi); 2. Ponchielli: Gioconda — ária a IV. felv.-ből (Bianca Scacciati); 3. Verdi: A végzet hatalma — kettős a IV. felv.-ből (Aureliano Pertile és Benvenuto Franci); 4. Weber: Felhívás keringőre (zongora: Walter Rehberg); 5. Gounod: Faust — Valentin imája (De Luca); 6. Bizet: Carmen — kártyaária (Aurora Buades); 7. Wagner: A nürnbergi mesterdalnokok — részlet a III. felv.-ből (Elisabeth Schumann, Melchior, Scherr, Parr és Williams); 8. Fauré: Alom után (gordonka: Maurice Maréchal); 9. Puccini: Bohémélet — ária az I. felv.-ből (Fleta); 10. d'Albert: A holt szemek, ária (Lotte Lehmann); 11. Muszorgszkij: Borisz Godunov, forradalmi jelenet (Mills, Halland, Gwynne, Kelsey és a londoni szimfonikus ének- és zenekar); II. rész: Részletek Planquette: Cornevillei harangok c. operettjéből (a szerző halála évfordulóján). 12. Amott egy szirt alatt (Je regards), ária a III. felv.-ből (Rimbaud); 13. Amíg utaztam (J'ai fait trois), dal az I. felv.-ből (Villier); 14. Szállj ifjú bátran (Va petit mousse), ária az I. felv.-ből (Rimbaud).

3.00: „Időszerű gazdasági tanácsadó.”
A földművelésügyi minisztérium rádióelőadás-sorozata.

3.45: A Ganz Ének- és Zeneművészeti Egyesület Énekkara.
Vezényel Koncz Ferenc.

4.30: „Beszélgetés az eke mellett.”
Kisléghi Nagy Dénes dr előadása. Közművelődési előadássorozat.

5.00: Hírek magyar, szlovák és ruszin nyelven.
5.15: Szerenádok fuvolára és kürtre zongorakísérettel.

Előadja Hochstrasser Ferenc (fuvola) és Romagnoli Ferenc (kürt). 1. Müller; 2. Voigt; 3. Hüe és 4. Titi. Szerenádok fuvolára és kürtre c. művei.

5.40: „Huzánk jöteve a pápai trónon.”
II. rész. Irta Vanyó Tihámér dr. Felolvasás.

Vasárnap

JANUÁR 28

BUDAPEST I.

8.00: Ébresztő.
Utána: Szózat.
Majd: Hanglemezek.
8.45: Hírek.
9—9.55: Görög katolikus magyar istentisztelet a főcecal görög katolikus magyar plébániatemplomból.

6.10: „Kiskunhalasi nóták.”

Előadja Litty György, kíséri Farkas Béla cigányzenekara.

7.15: Hírek.

7.25: Sporteredmények.

7.35: Coates: A három ember. Szvit. (Hanglemmez, a londoni Light Symphoni zenekara.)

7.50: Berlini levél.
Felolvasás.

8.10: Hangképek a Főméltóságú Asszony „A magyar művészetért” című febr. 1-i operastélyének előkészületéről.
Beszél Gecső Sándorné.

8.40: „Huszonöt év Jazz.”
Willant Rezső előadása hanglemezekkel. Felolvasás.

9.40: Hírek, időjárásjelentés, sporteredmények, hírek szlovák és ruszin nyelven.

10.10: A Melles Béla zenekar műsora.
Vezényel Vince Ottó.

11.00: Hírek német, olasz, angol és francia nyelven.

11.20: Mursi Elek cigányzenekara muzsikál.
12.05: Hírek.

BUDAPEST II.

11—12.00: Lakatos Flóris és fia cigányzenekara.

12.05—12.35: „Levente-rádióféltóra.”

A Budapest VII. kerületi levették műsora.
3.05—3.40: Szalónötös.

6.25—6.55: „Egy város eltűnik.”

Thurzó Gábor előadása.

7.35: „Beszélgetés Shackleton egykori úttársával.”
Pohárnok Zoltán előadása.

8.00: Hírek, ügétversenyeredmények, hírek szlovák és ruszin nyelven.

8.25: Bárány Sziszi hegedűl zongorakísérettel.

8.55: Filmdalok és táncszámok hanglemezről.
9.35: Időjárásjelentés.

KASSA (259.1 m.)

8.45—10.00: Azonos Budapest I. műsorával.
(Hírek, majd görög katolikus istentisztelet.)

10.00: „A tél dicsérete.” Lengyel Mátyás előadása.

10.15: Evangélikus istentisztelet a kassai evangélikus templomból. Prédikál Mohr Geodeon. Énekek a Dunántúli énekeskönyvből a 29. és a 368. ének.

11.15: Hírek, heti beszámoló, műsorismertetés.
11.35: „Mátyás király, az igazságos.” Köttemények és hanglemezek. Közreműködnek a kassai középiskolák diákjai.

12.05—12.35: Levente rádióféltóra. Átvétel Budapest II.-ről.

12.35—Éjjel 12.15: Azonos Budapest I. műsorával.

RÖVIDHULLÁMU MŰSOR

A HAS3 hívójeles adóállomáson, 15.370 kilohertzen, 19.52 méteren.

Délután 3—4.30 óráig.

A HAT4 hívójeles adóállomáson, 9.125 kilohertzen, 32.88 méteren.

Éjjel 1—2.30 óráig.

Zsögön Lenke
(Labori fetu.)
5.35

BUDAPEST I.

6.45: Ébresztő. Torna.
Hírek. Közlemények.
Hanglemezek.
Utána: Étrend.
10.00: Hírek.
10.20: „Divatkirály
Napoleon udvará-
ban.”
Irta Szentgyörgyi
Elvira. Felolvasás.

10.45: „Sárköz és népművészete.”
Irta Kussinszky Endre. Felolvasás.
11.10: Nemzetközl vízjelzőszolgálat.
12.00: Harangszó. Himnusz. Időjárásjelentés.
12.10: Lovászl Ferenc elgányzenekara.

Közben

12.40: Hírek.
1.20: Időjelzés, időjárás- és vízállásjelentés.
1.30: Beszkárt-zenekar.
Vezényel Müller Károly. 1. Kéler Béla:
Csokonai, nyitány; 2. Järnefelt: Preludium;
3. Stephanidesz Károly: Rokokó, idill; 4.
Borsay: Dal, virág és szerelem, keringő;
5. Mydleton: A néger álma; 6. Armandola:
Balett-szvit; 7. Széll Kálmán: Tábori táncok.

2.30: Hírek.
2.45: Műsorismertetés.
3.00: Ártolyanhírek, piaci árak, élelmiszerárak.
4.15: „Diákfőlöra.”
Makay Gusztáv dr előadása Áprily Lajosról
és Reményik Sándorról.
4.45: Időjelzés, időjárásjelentés, hírek.
5.00: Hírek szlovák és ruszin nyelven.
5.15: „Az orbánc.”
Hady Antal dr, a Magyar Vöröskereszt fő-
orvosának előadása.

5.35: Zsögön Lenke énekel zongorakísérettel.
1. Rubinstein: Az éj; 2. Tarnay Alajos:
Nem jó... 3. Csajkovszkij: Románc; 4.
Kemény Egon: Édesanyám (Kulinyi verse);
5. Schack Manka: Dal (Jékely Vilma verse);
6. Kazacsay Tibor: Gyermekdal; 7. Chur-
chill: Keringő a „Hófehérke és a hét törpe”
c. film zenéjéből.

8.00: „Javul-e a munkásember sorsa.”
Dr Kovrig Béla egyetemi magántanár és Varga
Gyula vitája.

6.25: A rádió szalonzenekara.
1. Daltour: Pasodoble; 2. Pick—Mangialli:
Keringő; 4. Lehár: Cárcevic, dal; 4. Rodri-
guez: La cumparsita, tangó; 5. Fiaccone:
La villanella; 6. Gebhardt Rio: Exotikus
dölesdódal; 7. Strauss János: Szerelmi dalok,
keringő; 8. Billi: Bolero; 9. Golwin: Románc;
10. Jacobi: Menüett; 11. Poldini: Fegyver-
tánc; 12. Liszt: II. rapszódia; 13. Friml—
Stothart: Rose-Marie, egyveleg.

Közben

7.15: Hírek.
7.40: „Az aranyember.”
Aldobolyi Nagy Miklós dr előadása.
8.10: Operaházi zenekar.
Vezényel és közreműködik Dohnányi Ernő.
1. Händel: Concerto grosso, F-dur; 2. Mozart:
d-moll zongoraverseny (K. 446, zongora:

Dohnányi Ernő, vezényli Rajter Lajos);
3. Respighi: Róma kútjai; 4. Dukas: Bűvész-
inas, szimfonikus költemény.

9.40: Hírek, időjárásjelentés, hírek szlovák és
ruszin nyelven.
10.10: Pertis Jenő cigányzenekara muzsikál.
11.00: Hírek német, olasz, angol, francia és
eszperantó nyelven.
11.25: Magyar és külföldi tánelemezek.
12.05: Hírek.

BUDAPEST II.

6.45—7.15: Német nyelvoktatás.
Szentgyörgyi Ede dr előadása.
7.15: Magyar nóták és csárdások hanglemezről.
1. a) Szól a kakas már; b) Ellopták a szíve-
met (Cselényi József); 2. Kossuth Lajos azt
üzente, népdal (Kálmár Pál); 3. a) Jó estét
kívánok; b) Pénteken este; c) Nem vagy
legény Berci, csárdások (Magyar Imre cigány-
zenekara); 4. Dankó Pista: Ugy-e most már
másnak mondom (Szávay verse, László Imre);
5. Beleznay—Boruth: Két gyöngye volt a
falunak (Cselényi József); 6. a) Lengyel
Miska: Asszony, asszony, az akarok lenni;
b) Palotássy: Bazsa Mári libája; c) Eszten-
dőben egyszer eskü Vízkereszt, csárdások
(Magyar Imre cigányzenekara); 7. Várady
Aladár: Hajlik a jegyene (Kovács Jenő ver-
se, Kálmár Pál); 8. En magam sem tudom,
hogy mire is várok (László Imre); 9. a) Kís
kertemben igaz-e babám; b) Ugyan édes
tekinetes asszony; c) Kerek a káposzta,
csárdások (Magyar Imre cigányzenekara);
10. a) Balázs Árpád: Itthagynom a falutokat;
b) Dóczy József: Vett a rózsám (Cselényi
József); 11. a) Megüzentem a sarkadi bírónak;
b) Suszterlegény, csárdások (Farkas Jenő
cigányzenekara); 12. Görgő Tibor: Zug az
erdő (Kálmár Pál); 13. a) Vörös bort ittam az
este; b) Haragszik az édesanyám, csárdá-
sok (Cselényi József).

8.00: Hírek magyar, szlovák és ruszin nyelven.
8.25: „Kisértetek és tündérvilág.”
Sötér István előadása E. T. A. Hoffmannról.
8.55: Szórakoztató hanglemezek.
9.35: Időjárásjelentés.

KASSA (259. I m.)

10—11.00: Azonos Budapest I. műsorával.
(10-kor hírek.)
11.05: „Benczur Gyula gyermekévei.” Zakariás
Sándor előadása.
11.25: Operaáriák hanglemezről.
11.40: Hírek magyar és szlovák nyelven, műsor-
ismertetés.
12—6.25: Azonos Budapest I. műsorával.
6.25: Szórakoztató hangképek hanglemezről.
6.45—7.15: Német nyelvoktatás. Átvétel Buda-
pest II-ről.
7.15—éjjel 12.15: Azonos Budapest I. műsorá-
val.

RÖVIDHULLÁMU MŰSOR

A HATÁ hívójeles adóállomáson, 9.125 kilo-
eikluson, 32.88 méteren.
Éjjel 1—2.30 óráig.

Bachmann Géza
12.10 (Szentés felv.)

Kedd JANUÁR 30

BUDAPEST I.

6.45: Ébresztő. Torna. Hírek. Közlemények. Hanglemezek. Utána: Étreud. 10.00: Hírek. 10.20: „A történelmi öntudat és az ifjúság nevelése.” Irta Molnár János. Felolvasás.

10.45: Divattudósítás (Felolvasás).
11.10: Nemzetközi vízjelzőszolgálat.
12.00: Harangszó. Himnusz. Időjárásjelentés.
12.10: Bachmann Géza hegedül zongorakísérettel.

1. Vitai: Ciaconna; 2. Albert Ferenc: Fjordok között; 3. Hubay: Carmen, ábránd.

12.40: Hírek.

12.55: Szomolányi János, az Operaház tagja énekel zongorakísérettel.

1. Hétfőn reggel nyolcat ütött az óra (Bartók gyűjtéséből); 2. Katonanóták: Sárga a csikó; Rigó, rigó; Hideg szél fúj; Egyes honvéd távbeszélők vígan élnek; Erdő, erdő, de szép kerek erdő; Országúton mennek a katonák; Százados úr, sej, haj; Egyes honvéd rádiósoknak nincsen párja.

1.20: Időjelzés, időjárás- és vízállásjelentés.

1.30: A rádió szalózenekara.

1. Coates: A tréfacsinálók, nyitány; 2. Vincze Ottó: Néger dal; 3. Grieg: Troldhaugeni nász; 4. E. Fischer: Három kis darab; 5. Menichetti: Keringő; 6. Lehár: Giuditta, tangó; 7. Millöcker: Koldusdiák, egyveleg.

2.30: Hírek.

2.45: Műsorismertetés.

3.00: Ártolyamhírek, piaci árak, élelmiszerárak.

4.15: Stumpf Károlyné háztartási tanácsadója.

4.45: Időjelzés, időjárásjelentés, hírek.

5.00: Hírek szlovák és ruszin nyelven.

5.15: Géczy Barnabás zenekarának tánclemez.

5.50: „Totális háború.”
Bartos Dezső dr ezredorvos előadása.

6.15: Bura Sándor elgáymzenekara.
Közben

6.40—6.55: „III. Boris bolgár eár születésnapja.”
Irta Armandov Konstantin. Felolvasás.

7.15: Hírek.

7.25: „Nálunk vidéken.”

Irta Szombathy Viktor. Felolvasás.

7.50: K. Füzesséry Mária zongorázik.

8.10: „Handa-banda.”

Operett 3 felvonásban. Közvetítés a Fővárosi Operettszínházból. Irta K. Halász Gyula és Kristóf Károly. Versek: Szilágyi László. Zenéjét szerette Eisemann Mihály. Rendező Sereghy Andor. Játékmeister Sziklai Jenő. Vezényel T. Török Emil. Személyek: Izabella, zenetanárnő — Gombaszögi Ella; Molly, Marion, Chappy, Annie, Connie, a Handa-Banda jazz tagjai — Kiss Manyi, Szondi Biri, Komlós Juci, Náray Teri, Miklós Livia; Handa Bandi, impresszárió — Latabár Kálmán; Admirális — Pártos Gusztáv;

Dixon kapitány, parancsnok — Dénes György; Bob, kadét — Földessy Géza; Fred, Jimmy, rádióosztály, a „Falstaff” cirkáló tisztjei — Jeney Ottó, Misan István, Kenéz István; Fedélzetmester — Földes Mihály; Sam, hajószakács — Weszely Pál; Pedro, az „Alhambra” tulajdonosa — Fülöp Sándor; Don Alvarez, kávéültetvényes — Rubinyi Tibor; Utazó nő — Péchy Irén; Utasférfi — Arkossy Vilmos; Egy matróz — Kőszegi Géza; José, pincér — Falussy István; 1-ső, 2-ik hordár — Süköt János, Bódy László; Kubai tancosnő — Somogyi Irén; Riporter — Kosztoczyk Tibor; Szállodás — Gonda György; Tűzoltóparancsnok — Szabó József.
Az I. felvonás után kb.

9.05: Hírek.

A II. felvonás után kb.

10.45: Hírek német, olasz, angol és francia nyelven, időjárásjelentés.

Előadás után kb.

11.30: Balázs Kálmán elgáymzenekara muzsikál.

12.05: Hírek.

BUDAPEST II.

5.15—5.45: A földművelésügyi minisztérium mezőgazdasági felőrája.

6.15—6.40: Francia nyelvoktatás.
Garzó Miklós dr előadása.

6.45: Ruszin hallgatóknak: „Kárpátalji havasok.”

Irta Berezsánin Iván. Felolvasás. — Peregácsa dlya podkarpatszkich ruszinov. Ivan Berezsánin: Nasí poloninó. Doklad.

7.15: Magyar és külföldi tánclemez.

8.00: Hírek magyar, szlovák és ruszin nyelven.

8.25: A Mária Terézia 1. honvédgyalogezred zenekara. Vezényel Figezy Sándor.

9.35: Időjárásjelentés.

KASSA (259.I m.)

10—11.00: Azonos Budapest I. műsorával. (10-kor hírek.)

11.05: „Mátyás király kassai építőmestere.”
Vécsey Zoltán dr előadása.

11.25: Cigányzene hanglemezről.

11.40: Hírek magyar és szlovák nyelven. Műsorismertetés.

12—3.25: Azonos Budapest I. műsorával.

3.25: A 21. honvédgyalogezred zenekarának mősora. Vezényel Hadányi Antal.

4.15—5.15: Azonos Budapest I. műsorával.

5.15—5.45: A földművelésügyi minisztérium mezőgazdasági előadásának átvétele Budapest II.-ről.

5.50—6.15: Azonos Budapest I. műsorával.

6.15—6.40: Francia nyelvoktatás. Átvétel Budapest II.-ről.
Kb.

6.40—éjjel 12.15: Azonos Budapest I. műsorával.

RÖVIDHULLÁMU MŰSOR

A HAT4 hívőjeles adóállomáson, 9.125 kilohulláson, 32.88 méteren.

Éjjel 1—2.30 óráig.

báró Schroeder Attila
10.45 (Foto Salon)

beszélgetése három gyermekszereplővel, dalokkal.

10.45: „Alföldi adomák.”

Báró Schroeder Attila dr előadása.

11.10: Nemzetközi vízjelzőszolgálat.

12.00: Harangszó. Himnusz. Időjárásjelentés.

12.10: Hanglemezek.

1. Weber: A búvós vadász, nyitány (berlini Filharmonikusok, vez. Furtwängler); 2. Billi: Pastorale a Tizianello, ária és tücsökdal (Titta Ruffo); 3. Schubert: Moments musicaux (gordonka: Pablo Casals); 4. Proch: Téma és változatok (Guglielmetti); 5. Berlioz: Trójajaiak Karthágóban, királyi vadászat és vihar, részlet a II. felvonásból (Hallézenekar, vez. Harty); 6. Schubert: A pisztráng, dal (Georges Thill); 7. Grieg: Szeretlek, dal (Emmy Bettendorf); 8. Liszt: IX. rapszódia (Pesti karnevál, berlini filharmonikusok, vez. Schmidt-Isserstedt); 9. Respighi: A kőd, dal (Fleta); 10. Balakirev—Puskin: Georgial dal (Ninon Vallin); 11. Dvorzsák: 9. szláv tánc (prágai filharmonikusok, vez. Tallich).

Közben

12.40: Hírek.

1.20: Időjelzés, időjárás- és vízállásjelentés.

1.30: Rácz Zsiga elgánzenekara.

2.30: Hírek.

2.45: Műsorismertetés.

3.00: Ártolyamhírek, piaci árak, élelmiszerárak.

4.15: Diáktévéóra.

„A légy.” Bán Márton előadása.

4.45: Időjelzés, időjárásjelentés, hírek.

5.00: Hírek szlovák és ruszin nyelven.

5.15: A rádó szalózenekara.

1. Pécsi József: Piccadorok, induló; 2. Saint-Saens: Lisszaboni éj; 3. Brühne: Dal és csárdás a „Kék róka” c. filmből; 4. Lehár: Kék mazur, egyveleg; 5. Eisemann Mihály: Miss Amerika, előjáték; 6. Engleman: Babaházban, zenesorozat; 7. Jacobi: Szibill, egyveleg.

Közben

5.45: „Iparoktatásunk szervezete és célkitűzése.” Ferenczy Emil ny. miniszteri tanácsos, ny. iparoktatási főigazgató előadása.

6.20: „Valakit elkap a gép.”

Tóth László dr elbeszélése.

6.50: Beresényi Irén és Gáspár Ilona elmbalomkettőse.

1. Kolman L.: d-moll ábránd; 2. Magyar népdalok; 3. Paderewski: Menüett; 4. Monti: Csárdás; 5. Berkes: Szerenád; 6. Magyar népdalok.

7.15: Hírek.

Délibáb

Szerda

JANUÁR 31

BUDAPEST I.

6.45: Ébresztő. Torna. Hírek. Közlemények. Hanglemezek.

Utána: Étrend.

10.00: Hírek.

10.15: Gyermekdél-
előtt.

„Sín száguldó vitézek.” Kilián Zoltán

dalokkal.

7.25: Horti Lajos magyar nótákat énekel, kíséri Vidák József elgánzenekara.

Dalok: Székács Gyula: Tejben fürdik az én rózsám; Sándor Jenő: A te esküvőd lesz; Jaj de magas ez a vendégfogadó, népdal; Huszka: Szegény magyar nép (Szilágyi verse); Garami Béla: Nem hiszek a szerelemben; Áll a malom (népdal); Murgács Kálmán: Tükrös piros szív (Agyagfalvi-Hegyi verse); Esik eső, majd lesz mező (népdal); Szentirmay: Megkérdeztem egy virágtól; Szávozd Richárd: Rózsabimbó (Marczall verse); Édesanyám, csak az a kérésem (népdal).

8.00: A müncheni filharmonikusok hangversenyének ismertetése.

8.10: A müncheni filharmonikusok hangversenyének közvetítése a Zeneművészeti Főiskola nagyterméből.

Vezényel Oswald Kabasta. 1. Strauss Richárd: Don Juan, szimfonikus költemény; 2. Schubert: III. szimfónia; 3. Dohnányi: Szimfonikus percek; 4. Beethoven: V. szimfónia. Szünetben kb.

9.10: Hírek.

Utána kb.:

10.00: Hírek, időjárásjelentés, hírek szlovák és ruszin nyelven.

Majd: A Magyar Revü Táncezenekar játszik.

11.00: Hírek német, olasz, angol és francia nyelven.

11.20: Kurina Simi elgánzenekara muzsikál.

12.05: Hírek.

BUDAPEST II.

6.50—7.15: Olasz nyelvoktatás.

Gallerani Bonaventura előadása.

7.30: „Négerok Amerikában.”

Dr Takaróné Gáll Beatrix előadása.

8.00: Hírek, ügétőversenyeredmények, hírek szlovák és ruszin nyelven.

9.25: Magyar és külföldi tánelemezek.

9.35: Időjárásjelentés.

KASSA (259.1 m.)

10—11.00: Azonos Budapest I. műsorával. (10-kor hírek.)

11.05: Ambruska József előadása.

11.20: Hanglemezek.

11.40: Hírek magyar és szlovák nyelven, műsorismertetés.

12—6.50: Azonos Budapest I. műsorával.

6.50—7.15: Olasz nyelvoktatás. Átvétel Budapest II-ről.

7.15—éjjel 12.15: Azonos Budapest I. műsorával.

RÖVIDHULLÁMU MŰSOR

A HAT4 hívójeles adóállomáson, 9.125 kilocikluson, 32.88 métereken.
Éjjel 1—2.30 óráig.

Előfizetőinket okvetlen kérjük, ha a lakás-címük megváltozik, hogy ezt lapunk kiadóhivatalának (Bpest, VII, Dohány ucca 12) jelentsék be.

Ádám Piri

6.50

szociális kötelességel." Felolvasás.

11.10: Nemzetközi vízjelzőszolgálat.

12.00: Harangszó. Himnusz. Időjárásjelentés.

12.10: A rádió szalózenekara.

1. Csajkovszkij: Február az „Évszakok”-ból; 2. Lehár: Cigányszerem, nyitány; 3. Künneke: a) Boszton; b) Blues; 4. Polgár Tibor: Megy a gőzös; 5. Huszka: Délbábos Hortobágyon; 6. Pachernegg: Ländler; 7. Logodi Frigyes: Esti dal; 8. Zeller: Bányamester, részletek.

Közben

12.40: Hírek.

1.20: Időjelzés, időjárás- és vízállásjelentés.

1.30: A József nádor 2. honvédegylegyszere zene-kara.

Vezényel Seregi Artúr. 1. Kéler Béla: Rákóczi nyitány; 2. Seregi Artúr: Napsugár-kerítő; 3. Schlenk Károly: Pillangó, intermezzo; 4. Suppé: Boccaccio, részletek; 5. Fucsik: Firenzei induló.

2.30: Hírek.

2.45: Műsorismertetés.

3.00: Arfolyámhírek, piaci árak, élelmiszerárak.

4.15: Ruszln hallgatóknak:

1. „A mi Kárpátunk.” Irta Dévényiné Fengya Katalin; 2. Hanglemek. Peredacs dlya podkarpatzskich ruszinov. 1. Katy Dévényi ó Fengya: Nasí Kárpát. Doklad; 2. Muzóka po gramofonnoj zapiszí.

4.45: Időjelzés, időjárásjelentés, hírek.

5.00: Hírek szlovák és ruszln nyelven.

5.15: „A kisgazdaszámtartás jelentősége.”

Kulín Sándor gazdasági akadémiai tanár előadása. A földművelésügyi minisztérium rádió-előadássorozata.

5.45: Hanglemek.

1. Flotow: Márta — ária a III. felv.-ből (Gizli); 2. Bizet: Carmen — Micaela áriája (Eide Norena); 3. Cornelius: A bagdadi borbély — kettős a II. felv.-ből (Emmy Bettendorf és H. E. Groh); 4. Rubinstein: Dallam (gordonka: Pablo Casals); 5. Muszorgszkij: Bolhadal (Lawrence Tibbett); 6. Strauss János—Dohnányi: Denevér, keringő (zongora: Dohnányi Ernő); 7. Mascagni: Parasztbecsület — Ave Maria (Tito Schipa zenekarral); 8. Puccini: Tosca imája (Dusolina Giannini).

6.20: „A legkisebb latin nép.”

Máthé Elek dr előadása.

6.50: Ádám Piri szonókat énekel zongorakísérettel. 1. J. Sablon: Porcellánidill (Halász Rezső verse); 2. De Fries Károly: Ha ó akar-ná (Szabolcsi E. verse); 3. De Fries Károly: Ha néhanap (Szabolcsi szöveg); 4. Polgár Tibor: Halálos tavasz (Nadányi Z. verse);

Csütörtök

FEBRUÁR I

BUDAPEST I.

6.45: Ébresztő. Torna. Hírek. Közlemények. Hanglemek. Utána: Étrend.

10.00: Hírek.

10.20: Somlay Károly elbeszéléseiből. Felolvasás.

10.45: „A társadalom

5. Kemény Egon: a) Kinyúlt egy kéz; b) Találkozás (Falu Tamás verse); 7. J. Sablon: A vándorlegény (Halász R. verse).

7.15: Hírek.

7.25: Hangképek a garmiseh-partenkirehenti téli nemzetközi sportjátékokból. Beszél Pluhár István.

7.50: Brahms: Változatok Haydn egy témájára. (Hanglemz.) New-Yorki filharmonikusok. Vezényel: Toseanini.

8.10: „A szokimondó asszonyosság.”

Vigjáték három felvonásban, előjátékkal. Irta Sardou. Fordította: Fáy I. Béla és Makó Lajos. Rádiószínpadra alkalmazta: Barsi Ödön. Rendező Kiszely Gyula. Személyek: Kata — Fedák Sári; Napoleon — D'Arrigo Kornél; Lefebvre — Lehotay Árpád; Fouché — Kovács Károly; Neipperg — Ujlaky László; Toion — Hollós Melitta; Julia — Tapolczai Jolán; Rousotte — Saáry Rózsi; Va-bontrain — Nyerges Ferenc; Rissou — Turányi Alajos; Jasmin — Szabó Ferenc; Dépreaux — Z. Molnár László; Inas — Rubinyi Tibor; Karolin hercegnő — Belezna Margt; Eliza hercegnő — Beöthy Lidia; Brigode — Major Tamás; Roustand — Pásztor János; St. Marceant — Losonczy Zoltán; Savary — Szőke Sándor; Mme de Bellune — Haraszti Mici; Mária Lujza — Szentgyörgyi Gabriella.

9.40: Hírek, időjárásjelentés, hírek szlovák és ruszln nyelven.

10.10: Oláh Kálmán elgányzenekara muzsikál. 11.00: Hírek német, olasz, angol, francia és eszperantó nyelven.

11.25: Hanglemek.

12.05: Hírek.

BUDAPEST II.

5.15—5.40: Hanglemek.

5.45—6.10: Angol nyelvoktatás.

J. W. Thompson előadása.

8.00: Hírek magyar, szlovák és ruszln nyelven.

8.25: „Mi minden történt ma ötven éve.”

Elmeséli a régi idők krónikása (Polgár Géza).

8.50: Magyar és külföldi tánelemek.

9.35: Időjárásjelentés.

KASSA (259.1 m.)

10—11.00: Azonos Budapest I. műsorával. (10-kor hírek.)

11.05: Szlovák hallgatóknak: „Petőfi és a Felvidék.” Oláh József előadása.

11.20: Szlovák népdalok és csárdások hang-lemzéről.

11.40: Hírek magyar és szlovák nyelven, műsor-ismertetés.

12—3.25: Azonos Budapest I. műsorával. 3.25: A kassai szalónyolcas műsora.

4.15—5.45: Azonos Budapest I. műsorával.

5.45—6.10: Angol nyelvoktatás. Átvétel Buda-pest II.-ről.

6.10—éjjel 12.15: Azonos Budapest I. mű- sorával.

RÖVIDHULLÁMU MŰSOR

A HAT4 hívójeles adóállomáson, 9.125 kilo- cikluson, 32.88 méteren.

Éjtel 1—2.30 óráig.

Dr. Clementis Ervin
4.30

Péntek FEBRUÁR 2

BUDAPEST I.

8.00: Ébresztő.

Utána: Szózat.

Majd: Hanglemezek.

8.45: Hírek.

10—11.10: Egyházi ének és szentbeszéd a budavári koronázó főtemplomból.

A szentbeszédet mise közben Mihalk Antal dr. mondja. Közreműködik a templom ének- és zenekara Sugár Viktor vezényletével. Orgonál Várhelyi Antal.

11.15—12.15: Egyházi ének és szentbeszéd a Rózsák terén lévő görög katolikus magyar plébániatemplomból.

A szentbeszédet dr. Baulovics Zoltán hittanár mondja. Közreműködik az egyházközség ének-kara ifj. Szemerszky János vezényletével.

12.20: Időjelzés, időjárás- és vízállásjelentés.

12.30: Operaházi zenekar.

Vezényel Rajter Lajos. 1. Dohnányi: Simona néni, nyitány; 2. Svendsen: Farsang Párizsban; 3. Lalo: Rapszódia; 4. Sibelius: Finlandia; 5. Szerémi Gusztáv: Téli képek — a) Korcsolyázók; b) Farsang; 6. Nedbal: Lusta Jancsi, szvit.

1.45: Hírek.

2.00: Magyar Imre elgányzenekara.

3.00: Tarka gyermekdelután Mátyás király születésének ötszázadik évfordulóján.

Hangképsor dalokkal. Írta és vezeti Killián Zoltán, előadják a gyermekszereplők. Zongorán kísér Polgár Tibor.

3.35: A rádió szalózenekara.

4.30: „Útképek a Keleti tengerrel.” Clementis Ervin előadása.

5.00: Hírek magyar, szlovák és ruszin nyelven.

5.15: „A gyermekért.”

A budapesti róm. kat. egyházközségek hangversenye a Balatonzamárdi Gyermeküdülőttelep javára. Közvetítés a Zeneművészeti Főiskola nagyterméből.

5.55: Hangképek a garmisch-partenkircheneri nemzetközi sportjátékokról. Beszél Plihár István.

6.15: Táncelemek.

6.30: „Maeskák és eleák.”

Bajor Gizi előadestje. Összeállította és a bevezetőt írta Kádár Erzsébet. (Felolvasás.)

7.15: Hírek.

7.25: Az Operaház előadásának ismertetése.

7.30: Az Operaház előadásának közvetítése.

„Pillangókisasszony.” Dalmú 3 felvonásban. Szövegét Long János L. és Belasco Dávid nyomán írta Illica L. és Giacosa G. Fordította Várady S. Zenéjét szerezte Puccini G. Az előadást vezényli Rubányi Vilmos. Rendezte Nádasdy Kálmán. Személyek: Pillangókisasszony — Orosz Júlia; Suzuki — Gere Lola; Kate, Pinkerton neje — Kovács Jolán; Pinkerton F. B. — Rösler Endre; Yamadori herceg — Udvardy Tibor; Sharpless — Hámory Imre; Goro, nakodo — ifj. Toronyi Gyula; Bonzo — Komáromy Pál; Császári biztos —

Mally Győző; Tiszt — Király Sándor; Cso-cso-szán anyja — Székely Mária; Cso-cso-szán unokanővére — Petri Kató.

Az I. felvonás után kb.

8.25: Külügyi negyedóra és hírek.

A II. felvonás után kb.

9.40: Hírek magyar, szlovák és ruszin nyelven, időjárásjelentés.

Előadás után kb.

10.35: Azonos Budapest II. műsorával.

11.00: Hírek német, olasz, angol és francia nyelven.

11.20: Tokl-Horváth Gyula elgányzenekara muzsikál, Cselényi József énekel. Dalok. Bodrogi Zsiga: Künn a pusztán szántok, vetek; Várady Aladár: Szép álom (Pósa Lajos verse); népdalok: Legett a csiribiri csárda; Ha te tudnád, amit én; Major Simon: A toronyba, jaj, de sok a garádics; Szávozó Richárd: Aki a szerelmet (Kubányi verse); népdalok: Repülj, fecském; Jó étel a rák meg a hal; Ez a kislány...; Becsaliba járnak.

12.05: Hírek.

BUDAPEST II.

11.15—12.15: Szórakoztató hanglemezek.

6—7.00: „A gyermekért.”

A budapesti róm. kat. egyházközségek hangversenye a Balatonzamárdi Gyermeküdülőttelep javára. Közvetítés a Zeneművészeti Főiskola nagyterméből. II. rész

7.30: „Hegylakó ruszin törzsek.”

Bonkáló Sándor dr. egyetemi tanár előadása.

8.00: Hírek, ügétversenyeredmények, hírek szlovák és ruszin nyelven.

8.25: Táncelemek.

9.00: Országos Postászenekar.

10.00: Időjárásjelentés.

10.05—11.00: Farkas Jenő elgányzenekara muzsikál.

KASSA (259.1 m.)

8.45—9.00: Azonos Budapest I. műsorával. (Hírek.)

9—10.15: Egyházi ének és szentbeszéd a kassai Szent Orsolya zárda templomából. A szentbeszédet Pálffy István mondja.

10.15: Hanglemezek. I. rész. Bartók: a-moll vonósnégyes, 7. mű (Pro Arte vonósnégyes); II. rész: Magyar nóták és csárdások.

11.05: „Furcsaságok a nyelvekben.” Kertész Kálmán előadása.

11.25: Néger spirituálék hanglemezről.

11.40: Hírek magyar és szlovák nyelven, műsorismertetés.

12—12.20: Hegedű- és zongoraszólók hanglemezről.

12—éjjel 12.15: Azonos Budapest I. műsorával.

RÖVIDHULLÁMU MŰSOR

A HAT4 hívójeles adóállomáson, 9.125 kilocikluson, 32.88 méteren.

Éjjel 1—2.30 óráig.

Toronyay Csaba
7.25 (Múltos felv.)

Szombat

FEBRUÁR 3

BUDAPEST I.

6.45: Ébresztő. Torna. Hírek. Közlemények. Hanglemezek.

Utána: Étrend.

10.00: Hírek.

10.15: Ifjúsági rádió. „Dalos-zenés utazás Svédországban.” Kállán Zoltán beszél-

getése három gyermekszereplővel.

10.45: „Mit nézzünk meg?”

A római kori pipereszereket a Nemzeti Múzeumban. Ismerteti Kovrig Ilona dr. Felolvasás.

11.10: Nemzetközi vízjelzőszolgálat.

12.00: Harangszó. Himnusz. Időjárásjelentés.

12.10: Steller Mária magyar nótákat énekel, kíséri Lakatos Gyula és Lakatos Vince cigányzenekara.

12.40: Hírek.

1.20: Időjelzés, időjárás- és vízállásjelentés.

1.30: Hanglemezek.

2.30: Hírek.

2.45: Műsorismertetés.

3.00: Árfolyamhírek, piaci árak, élelmiszerárak.

4.20: „Felszakad a kőd.”

Szentiványi Jenő ifjúsági előadása. Felolvasás.

4.45: Időjelzés, időjárásjelentés, hírek.

5.00: Hírek szlovák és ruszin nyelven.

5.15: „Zöld farsang.”

Vidám népi játékok és népdalok kórusfeldolgozásban. Iskolák és ifjúsági alakulatok közreműködésével rendezi a „Magyar anyák a finn gyermekekért” hölgybizottsága. A műsort összeállította Volly István. Közvetítés a Zeneművészeti Főiskola nagyterméből. I. Nádasy Kálmán: Hípp-hopp farsang. Éneklő a Piarista diákok kis kórusa, vezényel Mátray György VI. oszt. tanuló; II. a) Kodály Zoltán: Vigan, vigan; b) Túrót eszik a cigány (éneklő a VIII. Tisza Kálmán téri polgári leányiskola énekara, vez. Maróthy Magda); III. a) Farsangoló. Bemutatják a VII. dobuccai elemi tanulóit. Betanította dr. Szálkáné Sztankovits Valéria; 2. Huszár-játék. Bemutatják a VII. Hernád u. iparostanone leányiskola tanulóit és leventéit. Betanította Stegmüller Viktória és Stadler István; 3. Faragószék. Kendernóta. Bemutatják az Angolkisasszonyok polgári és belső elemi tanulóit. Betanította M. Freckay Emilia és Faludi Béla; 4. Balázsjárás (febr. 3-i népszokás). Bemutatják az I., Krisztina téri elemi tanulóit. Betanította Sándy Klára; 5. Dúsgazdag. (Farsangi népjáték.) Bemutatják a Piarista főgimnázium felsős tanulóit. Betanította Mihálkó Béla és Faludi Béla (piarista); IV. a) A nagy vizen áll egy hadihajó; b) Volly István: Szépen száll a fecske; c) Kodály Zoltán: Katalinka; d) Pongrácz Zoltán: Csallóközben lakodalom. Éneklő a pestmegyei Turai Leánykar. Vezényel Kovács László; V. a) Katonadalog a Daloljatok honvédek! c. gyűjteményből. Éneklő a műsorban feltüntetett énekkarokkal együtt az Angolkisasszonyok Tanárképző Főiskola kamarakórusa (tanár Faludi Béla), a VI. Izabella u. (betanította Szabó Sarolta), a Szinyei

Merse u. (betanította Tóthfalussy Margit), a szívuccai (betanította dr. Lóty Gusztávné), X, Gyáli u. (betanította Budinszky Géza), az iparostanonecthon leventéi és a VIII. homokuccai polgári énekkara. Kíséri az utóbbi iskolától a szülőkből alakított kis zenekar. Vezényel Volly István.

6.20: „Az iskolán kívüli női testnevelés.” Mártonffy Zelma előadása.

6.45: Lamadin Ernő zongorázik.

7.15: Hírek.

7.25: „Zeneszerző uralkodók.”

Toronyai Csaba előadása. Közreműködik Sennyei Szabó Ius (ének) zongorakísérettel.

8.00: „Üzemzavar Lakihegyen.”

Közvetítés a csepelszigeti nagydától. A közvetítést Ránky Béla postamérnök és Budinszky Sándor vezeti. Hangfelvétel.

8.20: „Vidám farsang a Telefonhírmondóban 40 évvel ezelőtt.”

Összeállította Jenőffy Jenő és Harmath Géza. Közreműködik: Farkas Ilonka (ének), Polgár Géza, Gabányi László, Pintér Imre, Solymossy Sándor, a rádió szalózenekara és Horváth Jancsi cigányzenekara. Rendező Kiszely Gyula.

9.20—9.40: Hangképek a garmisch-partenkircheni téli nemzetközi sportjátékokról. Beszél Pluhár István.

9.40: Hírek, időjárásjelentés, hírek szlovák és ruszin nyelven.

10.05: Közvetítés a Vltézi bálról.

Beszél Gecső Sándorné és Legényei József dr.

10.30: Színes farsangi tánclemezforgatag. Közben

11.00: Hírek német, olasz, angol és francia nyelven.

12.05: Hírek.

BUDAPEST II.

5.50—6.15: A Szociális Misszió Társulat előadása.

Farkas Edit alapító főnökasszony: Missziós üzenetek.

6.45—7.15: A földművelésügyi minisztérium mezőgazdasági felőrája.

7.15: A Székesfővárosi Tűzoltózenekar.

Vezényel Magyar László.

8.00: Hírek magyar, szlovák és ruszin nyelven.

8.25: Hanglemezek.

9.35: Időjárásjelentés.

KASSA (259. I m.)

10—11.00: Azonos Budapest I. műsorával.

11.05: „A magyar építőművészet.” I. rész. Tóth Ervin dr. előadása.

11.20: Tánclemezek.

11.40: Hírek magyar és szlovák nyelven, műsorismertetés.

12—6.45: Azonos Budapest I. műsorával.

6.45—7.15: A földművelésügyi minisztérium mezőgazdasági előadásának átvétele Budapest II.-ről.

7.15—éjjel 12.15: Azonos Budapest I. műsorával.

RÖVIDHULLÁMU MŰSOR

A HAT4 hívójeles adóállomáson, 9,125 kiloeikluson, 32,88 méteren.

Éjjel 12—1.30 óráig.

DIVAT

1. Fekete marokén-szoknya, rádolgozott flitterderékkal, fölötté bolero
2. Sötétkék íhéreszkos taft estélyi, kis uszályal
3. Színházi kalap színes struccetollból és zsrzsettből
4. Izléses selyemtáska, oldalt bőrrel, szalagfogóval
(Press és Dorvnye felv.)

AZ EXPRESSZ-NYELVKÖNYV

Irta: ORBÓK ATTILA

Csanak Gedeon barátom kora ifjúságától kezdve csodálatosan gondos, előrelátó, pedáns ember volt, egészen addig, amíg alaposságából ki nem gyógyította egy egészen sajátos kaland...

Olyan jól ismertem őt, mint a tenyeremet, mert egy padban ültünk a gimnázium nyolc osztályában és az egyetemre is együtt jártunk. Tiszta kitűnő tanuló volt, aki tanulmányait a legkisebb zökkenő nélkül végezte el; egyformán szeretett minden tanárt és tantárgyat, kötelességtudó volt, mint egy jó katona és pontos, mint egy jó ébresztőóra. Őszintén szólva, nem nagyon szerettem őt, mert unalmas és nagyképu volt, de azért jól megértünk, talán megszokásból, vagy azért, mert néha segített a tanulásban és sok mindent jobban meg tudott magyarázni, mint akármelyik tanár.

Sokat bosszantottuk őt nevetségességig menő pedantériájáért, de mindig fölényesen átsiklott gúnyolódó megjegyzéseinken és azt szokta mondani:

— Tudom én jól, hogy csak irigyeltek...

Persze, a világért sem irigyeltük őt, inkább sajnáltuk, mert nem tudtuk megérteni, hogy mi öröm lehet abban, ha valaki jól felel a szorgalmas leketanulás után, ha valakit megdicsérnek, amikor az joggal kijár neki, ha valaki már karácsonykor beosztja, hogyan fogja eltölteni a húsvéti vakáció minden óráját...

Gedeon az egyetemen is a legkitűnőbb diák volt és a legnagyobb rendszerességgel készült föl az életre. Elhatározta, hogy harmincesztendőskorában egyetemi magántanár, harminchat éves korában pedig nyilvános rendes tanár lesz. A szülei szegények voltak, de széleskörű rokonsága volt és két jómódú tantija állandóan támogatta. Első éves egyetemi hallgató korában azt is elhatározta, hogy doktorátusa után elmegy egy fél évre Angliába. Mint alapos ember, hosszas tájékozódás után arra a meggyőző-

désre jutott, hogy úgy jár el a leghelyesebben, ha a francia nyelvet évekkal előbb tanulni kezdi, viszont Angliába egy szó angol tudás nélkül megy el, mert az angol nyelvnél a hangsúly elsajátításánál rendkívül fontos, hogy igazi, született angoltól tanulja meg az ember. Viszont egyetemi éve alatt a legnagyobb önfeláldozással takarékoskodott, hogy összegyűjtse az egyesztendőskor külföldi útra a pénzt és kiszámította, hogy szűkre szabott költségvetése nem bírná el, hogy a francia mellett angol nyelvmestert is fizessen. Minden amellett szót, hogy az angolt majd Londonban tanulja meg és erre az útra — nyelvtudást illetően — ne készüljön fel előre.

Párizsban voltam, amikor Gedeon barátom, a doktorátusa után, odaérkezett hat hónapos tanulmányútjára. De nem sokat voltunk együtt. Gedeon előre kidolgozott programmal jött, poggyászában csomó könyvvel, amely a francia kultúráról, Párizs múzeumairól, a francia nyelvről szólt. Félnapon át a múzeumokat bújta, a nap másik részét a nyelv tanulására fordította; kurzusokra járt és este mindig elment a Comédie Française-ba, hogy a színészek csodálatosan szép kiejtését ellesse.

Aznap, amikor lejárt a francia nyelv tanulmányaira „előírányzott” hat hónap, elutazott Londonba, zsebében egy angol társalgási könyvvel, amelynek az volt a címe:

Egy nap alatt angolul.

Egy hét múlva, elutazása után, Gedeon barátom — legnagyobb meglepetésemre — beállított hozzám Párizsba, szállodai szobámba. Sápadt volt s a legnagyobb kétségbeesést olvastam fel feldúlt arcáról.

— Az Istenért, mit történt?! — kiáltottam fel. — Hiszen te hat hónapra mentél Angliába!...

— *Elszámítottam magam* — mondta le-sújtva. — Egy hét alatt elfogyott a hat hónapra szánt pénzem...

— Csak nem estél bele valami örült szerelembe?!...

— Az nálam ki van zárva — mondta Gedeon és kihúzta zsebéből a társalgási könyvet.

— Ez a könyv az oka mindennek... Ez az átkozott *Egy nap alatt angolul*...

— Nem értem...

— Pedig nagyon egyszerű... Tudod, hogy alapos megfontolás után, egyetlen szó angol tudás nélkül mentem ki Londonba, teljesen egyedül... Ebből a társalgási könyvből olvastam ki Londonban a szükséges mondatokat... Nézd meg, milyen mondatok vannak benne... Például a „Hotel” című fejezet alatt...

Külföldi előfizetőink figyelmébe!

A Délibáb előfizetési díja 1/4 évre közvetlen szállítás esetén:

Amerikában	dollár	— 86
Angliában	Sh.	— 4,4
Belgiumban	Belga	3.90
Franciaországban	Frs.	28.70
Hollandiában	Hfrt:	1.23
Svájcban	Svfrs.	3.85

Az előfizetési díjak kizárólag külföldi valutában küldhetők be. Pengőt a Magyar Nemzeti Bank rendelkezése értelmében nem fogadhatunk el.

És felolvasta a mondatokat, közben pedig könny szökött a szemébe:

— „Kérem, adjon egy lakosztályt fürdőszobával. Szalón is legyen hozzá...”

— „Hozzon föl löncsöt. Az ángolnához burgundi vöröst s a peccenyéhez pezsgőt kérek...”

— „A múzeumba akarok menni. Rendeljen autót nekem...”

— „Fáj a fejem, hívasson röglön orvost...”

— „Portás, foglaljon le nekem egy páholyt ma estére a Midnight Folieben...”

— „Egy üveg valódi Eau de Cologne-t kérek a mosdáshoz...”

Nevetőgörcsöt kaptam volna, ha meg nem döbbsz szegény Gedeon barátom fájdalma, aki fogcsikorgatva széttépte a társalgási könyvet és rátaposott.

— Évekig gyűjtöttem a pénzt — mondta, — hogy hat hónap alatt Londonban megtanuljak angolul. De minden számításon felborította ez a rémes fűzet. *Kénytelen voltam úgy élni egy héten át, mint valami fejedelem...* És most mehetek haza, mert alig maradt annyi pénzem, hogy a vasúti jegyemet meg tudjam váltani...

*
Eleinte sajnáltam Gedeont, de később

aztán rájöttem, hogy végeredményben jól járt borzalmas londoni kalandjával. Kigyógyult a pedantériájából s abból a rögeszméből, hogy az élet minden lépését előre megfontoltan, alaposan ki kell számítani. Amikor egy év múlva Budapesten viszont láttam őt, nem ismertem reá. *Gedeonból valóságos bohém lett*, aki a hónap végefele mindig kölesönt kért tőlem. Szóval szeretetreméltó, rendes, jó fiúvá alakult át, minden bizonnyal azért, mert egyszer rájött, hogy nem lehet mindent előre kiszámítani. És éppen ezért nem is érdemes...

NŐI SZEMMEL...

Uj foglalkozási ág van most divatban — az angoranyúltenyésztés. Mi is elkerültünk egy ilyen angoranyúlfarmra és sok érdekes dolgot figyeltünk meg. Megelevenedett a mult — a rokka mellett egy hölgy ült (de pizsamában), hogy még véletlenül se téveszszük össze a nagyanyáinkkal, akik szintén fontak, de mindenesetre nem pizsamában. A nyuszik déli etetése alatt sikerült ott maradni. A nyulaknak szánt ételeket guruló zsúrkocsikon tolták a ketrecek elé. Első pillanatban ez igen groteszkül hatott, de aztán beláttuk, hogy így sokkal gyorsabban jutnak a nyulak az eledelükhöz, mintha egyenként hoznák az ételüket. Egy gyönyörű szép kis nyulacska nem kapott ebédet. Kérdésünkre azt a választ kaptuk, hogy erősen el van hívva szegényke és ezért alá kell vetnie magát a mai divatos fogyó-

kúrának. Hát nem szebb korszak volt a nagyanyáinké, amikor ők is fontak, de azért nem kellett a maguk és még a nyuszik vonalaira is vigyázniok?

*
Az asszony estéknént meg szokta kérni férje urát, hogy másnap reggel intézze el hivatalából egyes ügyeit telefonon. A férj szörnyen unja ezeket a megbízatásokat — oda se hallgat, és csak arra kéri a feleséget, hogy reggel el ne felejtse újból figyelmeztetni. Most azonban nem így történt. Az asszonnak sürgős hivatalos dolga akadt és arra kérte a férjét, hogy keltse fel korán reggel, hogy idejében elmehezen hazulról. A férj szokás szerint a következő szórakozott választ adta: — Drágám ne felejtessen reggel újból figyelmeztetni.

(pr. o.)

VONATOK

Mindent elönt az alkony,
A hegyről messze nézek,
Messze valami kúszik,
Idehossa az éjet.

Ha élő vonat jár ott,
És nem hernyó árnyéka,
Felém dübörög mingyárt,
Gőzét arcomba fújja.

Üldöz, feldönt, elgázol,
Majd elnyeli a távol,
És nem különbözik
A messzeség porától.
Vagy én pattanok fel rá,
Szítom és vezetem,
Én vonszolom magammal
Végtelen tereken,
És végül roncsalra
Fúvom leheletem.

IMECS BÉLA

Álláspont írta Torday Sándor

A „gyermekszaj” történetek valószínűleg ősrégiek. Talán már a kőkorszakbeli gyermekek talpraesett mondásait is kőlapokra vésték és az elfogult szülők egymás fejéhez vagdosták. A helyzet azóta sem változott sokat, legfeljebb a kőlapok súlya. Szerencsére. Éppen ezért ezúttal mellözöm a gyermekek jó mondásait és inkább egy csokorra való „nagyamamaszaj” történetet mesélek el. A nagymamák annyira különálló fajhoz tartoznak, hogy a legélesebb megfigyelő sem tudja egy igazi, rendesen megöregedett nagymama mögött az egykori kacér fiatal hölgyet meglátni. A régi divathoz ragaszkodnak, de ugyanakkor az öregségnek és a nagyamamaságnak valami furesa keverékét aggatják magukra. Az egyik erényes fiatal lányokból, a későbbi szigorú anyákból mindent megértő nagymamák lesznek. akik legalább annyi rossz fát tesznek a tűzre elnéző természetükkel, mint a kisunokák. Mondanak is olyanokat, mint az unokák, a gyermekek nagy örömeire és a „nagyok” rosszaló fejbólogatása közben.

A nagymamák sorát egy fiatal nagymamával kezdem el. Ez a nagymama nyolcvannégy éves, de csak nyolcvanát vall be. Tudniillik férje fiatalabb és ezt restelli. A nagypapa még csak nyolcvanéves, de ő viszont tapintatból többet mond. Ez a nagymama néhány hónappal ezelőtt megismerkedett egy hetvennyolc éves agglegénnyel és az ismerkedésből kedves barátság lett. Az agglegény boldogan látogatott el az öregekhez és naponta valami csekélységgel kedveskedett a nagymamának. Egyszer néhány szál virágot, máskor cukorkát, nyáron papírligeyzőt és télen gesztenyét hozott. Ideig-óráig a nagypapa tűrte és csak gúnyos megjegyzéseket tett az „udvarlóra”, mert végtére ő is örült a kellemes társaságnak. Egy napon azonban a nagymama gyengélkedett és az agglegény kétszer is eljött érdeklődni hogyléte felől. Ez már bizony sok volt nagypapának és amikor másnap megint megjelent egy kis csokor virággal a kezében, megköszönte torkát és bátran kijelentette: Jobb lesz, ha kevesebbet tisztel meg látogatásaival. Ön is gondolhatott volna arra, hogy egy úriasszonyt ilyen gyakori látogatásokkal hírbe hoz. Különben is, ha nekünk cukorka vagy virág kell, meg tudjuk mi azt magunk is venni.

Egy nagymama különös ajándékozását szeretném elmesélni. Minden évben egyszer, karácsony este, a nagymamánál gyűlik össze a család és ilyenkor a karácsonyfa alatt minden gyermeknek — természetesen csupa felnőtt, családos ember — ajándék és egy borítékban szép kis pénzösszeg volt. Mindenki megnézte, hogy mit kapott ajándékba és azután, régi szokás szerint, asztalhoz ültek. A nagymama pedig még valamit rendezget a karácsonyfa körül. Vacsora után még egy keveset beszélgettek, végül mindenki zsebre tette ajándékát és elköszönt. Otthon azonban amikor megnézték a borítékokat, meglepődve látták, hogy a pénznek több mint a fele hiányzott. Tekintve, hogy ez már néhány éve így történt, sejtették, hogy a szegény öreg nagymama cseni vissza az ajándékpénz egy részét. Soha senki sem szólt neki erről, mert jól tudták, hogy nagyon öreg embereknél ilyen gyerekes kicsinyesség nem ritkaság.

Egy napon azonban az egyik unoka jól vizsgázott, felment nagymamához és az neki is adott egy ilyen borítékot. A kamaszfiú megköszönte és az asztalra tette. A nagymama ekkor így szólt: majd összehajtom azt a borítékot neked és ezzel már nyúlt is feléje. De a fiú gyorsan elkapta előtte. — Hogyisne — mondotta őszinte felfortyanással, — hogy az enyéből is kicsenjel jócskán, mint a papa karácsonyi borítékából!

A nagymama egy pillanatra meghökkent, aztán nagy elhatározással odavonta maga mellé unokáját és így szólt: — Látod kis unokám, évek óta cselekszem így minden évben és egyik sem mer egy szót sem szólani. Minden gyermekem azt hiszi, hogy én már bolond vagyok. Pedig a valóság az, hogy csupán öreg vagyok. Miután azonban ők engem ilyen módon kezelnek, én ezt velük megfiztettem. Minden évben jókora összeget fizetnek azért, mert nem mernek szólani, mert számárnak hisznek. Te azonban, kis unokám, nagyon okosan, másképpen gondolkoztál, éppen ezért megduplázom az ajándékot.

Ennek a történetnek az a csattanója, hogy szóról-szóra igaz.

VALSE TRISTE

ELBESZÉLÉS. IRTA: FENDRIK FERENC

Charles a tennispályáról jött két vékony, szőke fiatal leánnyal.

— Ezek a fiatalok mindenhol megtalálják egymást — jegyezte meg Mrs. Crawley.

— Ó, igen — bölintott szórakozottan Mrs. Stormer. Vajat kent a kenyérére, gondosan simitgatta késével a rétegeket.

— Csinos fiú. Micsoda izmai vannak! — mondta lelkesen Mrs. Crawley. — Én nem engedném veled köszálni a leányaimat.

Mrs. Stormer csendesen elmosolyodott.
— Nem olyan... Jó fiú. Nyugodtan hagyhatnád vele a leányaidat.

— Ismered?

— Igen.

— Olyan jól ismered?

— Olyan jól.

Charles most megy el a leányokkal a szálló terraszára előtt. Huszonhárom éves, magas, nyulánk fiú, csupa egészség, frissesség, de a járásában, a mozdulataiban, ahogyan viszi, lóbálja a rekettyét, van valami lányos könnyedség, szeretetreméltó kedvesség.

Mrs. Stormer hangjában leplezetlen kíváncsiság csendül.

— Honnan ismered olyan jól, drágám? — És még előre is hajolt egy kicsit.

— Még tavalyról. Cannes-ban voltunk együtt.

— Csak tegnap érkezett. Az Eremitage-ban lakik. Akkor vonult be, mikor jöttünk le Mollyval. A recepciónál találkoztunk. Tulajdonképpen kicsoda? Idegen az biztos, Molly rögtön észrevette a kiejtésén. — Mit tudsz erről a fiúról?

— Gazdag szövetgyáros az apja. Csavarog a világban.

— Beszélte itt veled?

— Nem.

— De már láttad?

— Tegnap este a Kursaalban.

— Hogyan... ha olyan jóban voltatok... Nem ment oda hozzád?

— Eljöttem.

— Mikor megláttad?

— Akkor.

Mrs. Crawley is gondosan rakja a kenyérére a vajat. Olyan gondosan, hogy néhány másodpercig hallgat.

— Mondd csak, drágám — kérdezte aztán óvatosan, — nincs valami összefüggés a német fiú érkezése és a te hirtelen utazásod között?

Mrs. Stormer Charles után néz. Most fordult be a két leánnyal az Esplanade Parmentier-re. Olyan furcsán összeszorult tegnap a szíve, mikor meglátta a Casinóban és most is valami különös melegséget érzett. El is pirult. Szerencsére Dorothy nem vette észre.

Milyen jó kedve volt a fiúnak. A Casinóban is jó kedve volt. Mindenáron ki akarta venni a croupier kezéből a rateau-t, hogy

majd ő behozza a zsetonokat, remekül ért hozzá. Persze, nem engedték neki.

Elfelejtettél, kis Charles?

„Az az öreg nő” — így élhet az emlékei mélyén. Nagyon, nagyon a mélyén. Kínosan meg lenne lepődve, ha elébe állna: „Hallo, little boy!” Dühös lenne, hogy felborítja a programját. Szépek azok a leányok és húszévesek.

Nem, nem lehetett ilyen a little Charlesból. Akkor is voltak szép, húszéves leányok, de nem törődött velük. Most is úgy lenne, mint akkor.

Mrs. Crawley még egyszer kérdezte:

— Nincs valami összefüggés... hogy utazol?

— De, van.

— Szerelmes vagy abba a fiúba?

— Nem. Mit gondolsz.

— Megbocsátasz, ha azt gondolom, hogy igen?

— Miből gondold?

— Hogy olyan ellentmondást nem tűrően mondtad, hogy nem. Több energiát vittél bele, mint amennyi az igazsághoz szükséges.

Mrs. Stormer fáradtan mosolyog.

— Ha szerelmes lennék... nem volna az izléstelen? Huszonhárom éves és én... harminckilenc.

— Ha nem érzed, hogy izléstelen, akkor nem izléstelen. Ha szeretted, nem törődöl veled, hogy izléstelen-e... De, úgy tudtam, drágám, hogy negyvenegy vagy.

— Harminckilenc.

— De multál?

— Multam.

— Elmeséled, hogyan történt?

Mrs. Stormer lassan kavarja a kávéját.

— Tulajdonképpen nem történt semmi.

— Igen.

— Tessék?

— Azt mondtam, hogy igen. Hogy nem történt köztetek semmi.

— Semmi... Három éve volt, hogy meghalt az uram. Magánosan jártam a világot. nem találtam egy barátot. Idegen volt körülöttem minden ember, idegen voltam nekik én is s idegen voltam legjobban saját magamnak.

— És akkor jött ő.

— Igen. Mulatsz?

— Eddig még egy cseppet se mulatságos. De, reméljük.

— Egy este a Casinóban dobtam egy-két frankot arra a számra, amelyikre éppen esett. Egy zseton kigurult a vonalon.

— Hová tegyem, Madame? — kérdezte valaki mellettem.

— Ez ő volt.

— Igen. Eddig észre sem vettem. Áhítatos rajongás sugárzott a szeméből és lágy simogatás volt a hangjában.

— Elhiszem. Nagyon csinos tudsz lenni, drágám, ha ki fogsz magadnak egy jó napot.

— Tegye kérem, a hetesre — mondtam.
A következő tételnél idegesen megint a vonalon túl dobtam a zsetont.

— Megint elgurult — mosolygott és utána hajolt. — A hetesre?

A három év alatt akkor éreztem először, hogy van mellettem valaki.

Átmentem a bárba, de egyszerre hideg üresség vett körül. Spanyol Carmen-kendő volt rajtam, beleburkolóztam, fáztam.

És már jöttem is ki. Az ajtóban a kendőm rojtja beleakadt a kabátja gombjába.

— Pardon, Madame — pirult el és remegtek az ujjai, amint bontogatta a rojtokat.

Mintha a kendőm rojtja hozzám kötötte volna, nem maradt el tőlem többé. Egy pillanattig nem volt tolakodó, csak jött utánam, mintha az árnyékom lenne. Nem akart velem megismerkedni. Ha ránéztem, lesütötte a szemét, Jólesett, hogy van, magamhoz számítottam, ketten voltunk. Nem tudom megmagyarázni, mit jelentett nekem. Férfit nem. Amnyi eszem volt. Talán késői kistestvért. Ugy is vigyáztam rá. Egyszer a Plantationban apacs-bál volt, sok móka, kettőkor is ott voltam még... ott voltunk... a negyedik asztalnál ült, a hátam mögött és csak azért mentem haza, hátha álmos már, fáj majd a feje holnap.

Egy délután Antibes mellett, az Eden Rocknál fürödtem, mikor elérkezett az apály ideje. A csónakos halász trombitált, hogy vigyázzak, de én csak azért is beljebb úsztam. Hogy lássa, milyen bátor vagyok. Mikor akartam kifelé jönni, hiába erőlködtem, egy helyben csapkodtak a karjaim, nem bírtam az árral. De segítségért akkor se kiáltottam volna, ha meghalok. Észrevette a küzdésemet, odaúszott hozzám.

— Fogja meg a vállamat, Madame — mondta.
Halálosan fáradt voltam, belekapaszkodtam a vállába.
Mikor kiért velem a sekély vízbe, tovább akart menni. Alig bírtam megállani, annyira ki voltam merülve.
— Ne hagyjon itt — szóltam utána, — segítsen ki a partra.
Lángoló arccal fogta át a derekamat.
A parton megint el akart menni.
— Itt marad.
Leült mellém a homokba, de nem mert rá nézni.
— Most szépen elmondja, mit akar tőlem. Elféhéredett.
— Semmit...
— Mindig jön utánam.
— Többet nem... Bocsásson meg...
— Nem haragszom... Néha igazán jól esett. Egyedül vagyok, egy barátom sincs... Akar a barátom lenni?
Attól kezdve egész nap együtt voltunk. Soha nem mondta, de tudtam, hogy szerelmes belém. Nem akartam tudomást venni erről a szerelemtől s úgy éreztem, nem is nekem szól, hanem valami titokzatos módon annak a valakinek, aki húsz évvel ezelőtt én voltam.

Miről beszéltünk? Nagyon komoly dolgokról. Eletről, halálról. És semmivel se volt bölcsőbb mindezekről a véleményem, mint a tizenkilenc éves Barbara Kennedynek. Megengedtem, hogy Barbarának hívjon. Ő meg csak Charles volt. Általában nagyon komolyak voltunk.

Az utolsó este, akkor még nem tudtuk, hogy az lesz az utolsó este, szalóznénekar játszott vacsora közben s egy borongós, fájdalmas melódia megremegettette a lelkemet. Azt mondta Charles, hogy... Valse triste... Már az egész nap valahogy ködös, szomorúság volt, sok butaságot összegondoltam, arra gondoltam, hogy boldog voltam-e, mikor tizenkilenc éves voltam s boldog lennék-e, ha most tizenkilenc éves lennék. Charles is szótlanabb volt, mint máskor, átnyult az asztalon és megsimogatta a kezemet.

— Barbara... — azt mondta, Barbara, máskor nem merete mondani, hiába engedtem meg neki, — Barbara, úgy-e, mi soha hagyjuk el egymást?

Sírás fojtogatott.

— Soha... Charles... soha...

— Ha elmész, akkor is velem maradsz.

Tegezni se mert soha.

— Örökre velem maradsz. Közelebb vagy hozzám, mikor nem vagy mellettem... közelebb képzelek... Most elérhetetlen vagy... Mindig, mikor látlak...

Kinn jártunk a tengerparton. Felmutatott az égre.

— Azt képzem néha, hogy ott állsz mellettem a szobám ablakában és keressük a sorsunkat a csillagokban.

— Megtaláld már?

— Meg... Hogy egyszer majd elmész...

— Nem jól láttad... Nézd csak... Ott, az a két csillag... Egymás mellett van egészen.

— Most úgy látszik... De amikor onnan nézem őket az ablakból, az egyik mindig elhomályosodik és eltűnik.

Hirtelen vadul karjába kapott.

— Barbara, Drágám — sottogta.

Tele volt lázzal a hangja.

Megborzongtam.

— Charles... Engedj el.

De ő csak esőkölt, esőkölt és esőkölt.

— Valaki megláthat, Engedj. Mit gondolkodik... ki vagyok...

— Nem gondolnak semmit... — Charles nevette, — észre se veszik... — csillogva fénylett a szeme. — És ha valaki meglát, azt mondom majd, hogy az édesanyám vagy.

Göresösen összeszorult a torkom... Tudja, hogy az édesanyja lehetnék... És eszébe jutott, most... most, mikor a szemében nem úgy vagyok, mint az édesanyja.

Kétségbeejtő megaláztatottság szakadt rám.

— Isten veled — sottogtam és kitéptem magam karja közül.

Nem mert utánam jönni.

... Mrs. Stormer könnyes szemmel néz a távolba, át a vizek végtelenjén, az afrikai partok felé.

A hétéórás vonattal elutazott.

olgok-
volt
mint a
Meg-
meg
komo-

udtuk,
nekar
s, fáj-
temet.
ste...
omor-
arra
or ti-
e, ha
szót-
ztalon

rbara,
edtem
hagy-

z.
vagy
köze-
gy...

tatott
mel-
sük a

sz...
Ott,
egé-

onnan
ig el-

t.
ondol-

neve-
vlett a
ndom

Tudja,
de ju-
nem

ám.
éptem

néz a
afrikai

báb

ODOL

ODOL

ODOL

Naponta háromszor

Délibáb

Hurrá, lehet síelni! A vagyonos elemek, ha erre módjuk és anyagi lehetőségük van, elutaznak külföldre, vagy a nagyszerű síterepekből álló Lillafüred, Kékes, Mátra és a távolabb fekvő kárpátaljai síparadicsom Volóé, Kisszolyva vidékére. A pesti ember, ha olesón akar hódolni a sísporthoz, elindul ki a budai hegyekbe. Sokan már a városon keresztül is gyalog mennek, hogy a járókelőket sportszerű öltözetükkel, sílécükkel gyönyörködtessék. Boldogan, mosolygó

Szélesebben előre...
(ifj. Uhry Imréné)

Három
sí-
gráclá

Kanyarodás
előtt

arccal mennek, örülnek az ígérekző örömöknek. Az emberek kissé irigylik is őket. Talán ők is szívesen mennének kis időre fel a hegyekbe, a jó levegőre és napsütésre. A fogaskerekűvel kevés fáradsággal feljuthat az ember a Svábhegyre. Itt meglepő tény és a síelőnek súlyosbító körülmény, hogy nemcsak saját magáért, hanem a sílécért is jegyet kell váltani. A sí külön utazik. Ha az embernek szerencséje van és helyet is kap, úgy kényelmesen ülve teheti meg az utat a hegy-csúcsig. Ott szépen leszáll és,

miután a tízóráira vagy ebédre hozott csomagokat már útközben alaposan megdézsmálta, felhúzza kesztyűjét és szépen türelemmel hallgatja a csaknem kikiáltói hanggal rendelkező „hatósági közegek” szavát, aki a külön utazó síléc ellenében adott számokat kiabálják. Itt már nem érdemes tolakodni, mindenki sorra kerül. Akadnak olyan szerencsés emberek is, akik azt állítják, hogy nem pontosan az ő sílécük az utolsó, amely sorra kerül. Ebben nekünk határozottan ellenkező a véleményünk. Szóval, a csata után mindenki sietve veszi fel, azaz venné fel a sílécét.

— Csatolás, vakszolás! — halljuk a kiáltásokat. — A hölgyek és a sísporthoz nem éppen nagy gyakorlattal és tudással rendelkező egyének közül sokan veszik igénybe a csatolók munkáját. A kisleányok szívesebben vennék, ha lovagjuk segítene nekik ebben az elég komplikált munkában, de hát ezt kérni igazán nem merik, mert ez nem sportszerű és unalmas. Így hát nagyot sóhajtván, mosolygós arccal csatoltatják fel a lécüket és nekiindulnak a hegyoldalnak. Határozottan kellemes dolog a síelés. Csak legalább a síléceknek volna az a tulajdonságuk, hogy szépen, párhuzamosan előre, nem pedig egymástól eltávolodó irányban

haladnának. Az is jó lenne, ha a bal síléc orra nem akadna meg mindig a jobb sí orrában és viszont. Az egész egyensúlyhelyzet bizonytalan voltáról nem is beszélünk. A kézben ott van egy-egy síbot. Állítólag segítenek a nemes sportban. Nekünk más a véleményünk. A lábunkkal is alig tudunk mit csinálni. A két léc mindig összeakad, és még véletlenül sem előre, hanem kétoldalt csúszik. Így hát a botok inkább akadályt jelentenek. Összeakadnak és kész a bukás. Itt ez ugyan nem szégyen, de kellemetlen.

Ha valakinek egy kis szerencséje van, a bukás nem fáj. Csak jó vizes is lesz az ember, ami a vízhatlannak árusított ruhák és kesztyűk tulajdonságát határozottan megcáfolja. Nehéz felállni is. Komolyan mondom, jobb nem elesni. Mert, ha az ember bukik, mások nevetnek rajta — bár ez nem sportszerű.

Nehéz megállapítani, hogy tulajdonképpen milyen irányban kellemesebb kezdő síelőknek közlekedni. Hegyre föl vagy hegyről le. Ha fölfelé kell menni, a síléc gyakran visszafelé halad. Ha meg lefelé megy az ember, a sebesség már könnyebben elérhető és a cél is. Mondják, hogy fordulni és kitérni is lehet, sőt szokásos. De hogy miként, azt csak az Ég tudja. Hiába kiabálja a partner, hogy:

— Lábat kitámasztani, lejtő felé hajolni — vagy hogy térdet hajlítani, felső testet előre!

Könnyű ezt mondani. A léc rohan, melegünk van és hön óhajtjuk, bárcsak megállna valahol már ez a csuda sí. A bokrok sehogy sem akarnak kitérni. Egy-egy nagy fának pont az útba kellett állni. Szóval, csúszik lefelé az ember és kétségbeesve kiabál.

— Pálya, kezdő! Pálya, kezdő! — Ez a vészjel igyekszik a remek stílussal és technikával rendelkező „régí” síelőket a közelből eltávolítani. Rendszerint sikerül is. A jó síelők riadtan menekülnek saját testi épességük érdekében. Az összeütközés sem a sílécra, sem a végtagokra nézve nem jár előnyös hatással. Am a rémes fák és buckák nem akarnak kitérni. Könnyű azt mondani, hogy vigyázzunk. Az ember örül, ha valahogyan az egyensúlya megvan. De már alig néhány méternyire van a bokor, azon túl pedig rém meredek lejtők következnek. Ilyenkor a magyarózott fordulási, illetőleg kitérés mód helyett jó a kevésbé előkelő „nadrágték” használatához látni. Utána vissza kell újra mászni a többiekhez. Ilyenkor a sí minden lépésnél többet megy hátra, mint felfelé. Na, végre ismét fent vagyunk. Nagy sóhaj. Bol-dogan fogadjuk a többiek

Indul a sí-rajvonal
(ifjú Uhry Imre felvételei)

Déliháb

Mosoly a télben

ajánlatát, mely szerint most jól megérdemelt pihenő, sőt étkezés, esetleg a hozott csomagokon kívül még pereg, forralt bor is következik. Most már kissé jobb hangulatban, magukban esendben sóhajta fogadják a társaság vezetőjének azt az indítványát, hogy ebéd után a „korzó”-ra, az Anna kápolna irányában viszutunk.

Ettől a kis riporttól nem kell megijedni. A síelés rövid idő után nagyszerű szórakozás és öröm. A sílécnek később szépen párhuzamosan közlekednek. Ha felfelé igyekszünk, a léc sohasem csúszik lefelé, ha pedig lefelé tartunk, a terepnek megfelelően, nagyszerűen tudunk fordulni, fékezni. Még a fák és bokrok is kitérnek illedelmesen. És esküszünk, soha nincs szükség a lejtő tetején elrikkantott vészjelző:

— Pálya, kezdő! — kiáltásra. L. M.

Liszt Ferenc

Kettős hangverseny

IRTA:

IFJ. HEGEDŰS SÁNDOR

Laborfalvy
Róza

Bizony ennek közel hatvan éve már, akkor még kint laktunk a Jókai-házban, a régi Stáció uccában, mely ma már kiszélesítve és modern köntösben a Baross ucca nevet viseli. Ott volt a Koszorú ucca és Stáció ucca sarkán a híres Jókai-ház, ahol a nagy mesemondó legszebb regényeit írta és feleségével, Laborfalvy Rózával boldog családi életet élt. A házban két lakás volt; egyik a kaputól balra a Jókaiéké és egy kisebb a kaputól jobbra, ahol mi laktunk. Főmulatságunk az udvar volt, nekünk gyerekeknek, ahol egy kisebb kert zöldelt, közepén a kertajtó előtt kút állott, hátrább a fáskamra és az istálló, de abban nem álltak lovak; ajtaja is állandóan tárva-nyitva volt, talán becsukni sem lehetett, úgy meg voltak dagadva a sok esőtől oldalai. Az udvaron baromfiak tanyáztak, de az urak a nagy newfoundlandi kutyák voltak, szám szerint hatan, amelyek zsarnoki hatalommal uralkodtak udvarbirodalmukon. Jaj volt annak, akit ők elcsíptek vagy sarokba szorítottak, legyen az barát vagy ellenség, mindenkinek az ő kutyahadosztályuk előtt kellett elvonulni, aki csak Jókait felkereste. Ebben az időben történt a nagy szegedi árvízkatasztrófa, mely megdöbbenetete nemcsak a mi hazánkat, de megrázta az egész világot. Mindenütt segélyakciók indultak meg. Gyűjtések, jótékony esték, színelőadások, hangversenyek. Így került akkor le Liszt Ferenc Budapestre, hogy az árvíz-károsultak javára hangversenyezzen. A műsor főérdekessége természetesen az ő fellépte volt. A hangverseny úgy volt rendezve, hogy ő zongorán kíséri Laborfalvy Róza szavaltát, aki Jókai Mór *A holt költő szerelme* című versét adja elő. A terv nagyszerű volt, csak meg kellett valósítani. Először is próbákat kellett tartani. Ilyen próba útján került Liszt Ferenc a stáció-uccai házba.

A legnagyobb gondot a hat kutya, Szeliman, Szelim, Ozman, Szulejka, Hadzsi és Nero elhelyezése okozta. Minthogy az istálló ajtaját bezárni nem lehetett, azért úgy döntöttek, hogy a fáskamrába lesznek internálva, annak jó az ajtaja és lakat is van rajta. A házmestert bízták meg a dolog végrehajtásával. Csakhogy ez nem volt olyan könnyű, mint ahogyan elképzelték, mert amint egyik kutyát betuszkolták a fáskamrába, a többi rút cselet sejtven, menekülni kezdett a nagy udvaron, ha pedig nem a legnagyobb óvatossággal nyitották ki a fáskamra ajtaját, akkor a már oda bezárt kutya kiugrott és sebes vágatással futott végig a nagy udvaron. Szegény

Kósa házmester erősen megizzadt, míg be tudta terelni mind a hat kutyát az elzárt helyre. Azok persze csaholtak torkuk teljes erejéből, úgyhogy még soha olyan láрма nem volt azon az udvaron, mint éppen akkor, a csendteremtés idején! Mindegy — a parancs végre volt hajtva! Csakhogy parancsolni csak élő lénynek lehet, de deszka-szerkezetnek soha! Márpedig a fáskamra deszkából volt és abban a pillanatban, mikor Liszt megérkezett, a szokatlan hangokra, a hat kutya együttes erővel nekiugrott a fáskamra oldalának, mire az nagy reccséssel kidőlt, erre aztán a felszabadult hat kutya rohant a vendég felé. Szerencse, hogy akkorra bekerültek a folyosóra és annak az ajtaját be lehetett zárni. De most új kérdés merült fel, hová lehet csukni a kutyákat. „A konyhába!” — hangzott a parancs. És a házmester és a cselédek legyenek velük, talán akkor csöndben lesznek. Ez fényesen be is vált egy ideig — egy ideig mondom. Amíg beszélgették a szalónban. De mikor a zene megszólalt, akkor erre az ismeretlen hangokra a konyhában táborozó kutyák is megszólaltak, mégpedig ők is, hogy úgy mondjam ismeretlen hangon. Ui-üi-üiu-üü!

Liszt megállt, csend lett. Mikor ő elkezdte verni a zongorát, a kutyák is elkezdtek vonyítani... A nagy művész megjegyezte: „Sonderbahre Tone!” (Csodálatos hangok.) De azért végigpróbálták a hosszú verset. A próba után Liszt kocsit kért. A házmestert bízták meg, hogy hozzon egy kétlovas kocsit. De ebből lett a tragédia. Mert amint az erős férfi kiment a konyhából, a cselédányok nem bírták többé a hatalmas állattal. És a dolog vége az lett, hogy éppen akkor, mikor a házmester jelentette: „A kocsit előállt!” És Liszt méltóságteljes léptekkel megindult a kapu felé, a hat hatalmas kutya kitérte a konyhaajtót és sebes vágatva rohant a reverendás idegen úr után. Szerencse, hogy a házmester nem vesztette el lélekjelenlétét, hanem Lisztet sietette és az beugrott a fiakkerbe, a házmester pedig rákiáltott a kocsisra: „Hajtson!” És az vágatva elrohant. Így aztán simán folyt le a „Holt költő szerelme” próbája! De azt hiszem, Liszt Ferenc is visszaemlékezett rá élete végéig, úgy ahogy mi sem felejtjük el soha azt a nevezetes próbát, amelyen Laborfalvy Róza szavalt és Liszt Ferenc zongorázott!

Az mondja ki az utolsó szót, aki minden kérdésben otthon van s ezt a tudást Tolnai Világlexikona útján szerzi meg.

— Bizonyára megfordult már a gondolatvilágotokban, fiúk — kezdte a maga elbűvölő mosolyával az ezüstfejű, daliás termetű alelnök az előkelő autóklub társalgójában. — milyen szörnyű lehet az, ha nem kedvtelésből és a legszebb sport kedvéért ül az ember a volán mellett, hanem kényszerből, azért, hogy így keresse meg a kenyerét. Vagyis más szóval arra, mi lenne, ha egyszerű taxisofőr lenne belőlünk.

A fiatalok odasereglettek és titokban hunyorogtak egymás felé, mintha azt mondták volna: „No, megint mesélő kedvében van az öregúr. Az ő ritka történeteit pedig mindig érdemes meghallgatni”.

A gunyorkás és mégis oly jóságos szemű alelnök rágyújtott a szivarjára és belefogott az elbeszélésbe.

„Jó pár éve már annak . . . még a régi jó Chryslerem volt meg, amit úgy szerettem, pedig, Uristen, mennyi baj volt vele . . . egy délután valami ócska, kültelki szerelóműhelyben kötöttem ki a kocsimmal. A magnessel támadt valami zavar és a tökfilkók olyan sokáig piszmoztak, hogy rámelekedtem. A tetejébe eleredt az eső, rajtam meg fehér vászonöltöny volt panamakalappal, mit volt mit tenni, kölcsönkértem az egyik sofőr ócska bőrkabátját és olajos sipháját és úgy hajtottam hazafelé, a Városligeten át.

Ahogy a Milleniumi emlékműnél rákanyarodtam az Andrásy útra, amely csupa fénylő tükörsímaság volt, egyszerre bolondos izgalom fogott el, mint aki megéri a kalandot . . . Tudjátok, vannak az embernek ilyen határozott és biztos megsejtései. Engem mindig végtelenül mulattatott ez a játék, tétova és könnyed kacérkodás — nem tudom helyesen fejezem-e ki magamat — bennünk rejtőző kalandos-címűkkel. A szélvédőüveg tükörlapjában néha megpillantottam a magam ormóltan, idegenszerű alakját a rosszul szabott, ócska bőrkabátban, sofőrsiphával a fejemen és még jobban fűtött az álruhás, Harun-al-Rasid kirándulás bizsergető izgalma.

Fürkésző szemmel nézegettem a kétoldalt

Déliab

húzódó fasort, a gyalogjárókat, nincsen-e közöttük valami ernyőtelen, az eső megpróbáltatásainak kitett, védtelen — természetesen nőnemű, vékony és csinos — teremtes, akinek felajánlhatom a kocsimat. Mert akkor még csak ilyen lenge, könnyű kalandra gondoltam, távolról sem sejtettem, mi következik. Ahogy így lelassítottam egyik-másik jobbalakú, siető nő mellett, egyszerre egy katonás termetű, barnaarcú férfi lépett oda a járda széléhez, kalap, kabát és ernyő nélkül, meglehetősen átázott ruhában.

— Sofőr — szólóttam rám fojtottan fűtött hangon. — Akar húsz pengő borraválót keresni, természetesen a fuvar költségen felül?

Az első gondolatom az volt, hogy kereken elutasítom, mert semmi kedvem sem volt férfiembert fuvarozni és azt a szót, hogy „borraváló”, amúgysem bírom. Már a számon volt a határozott válasz:

— Foglalt vagyok, uram!

Valahogyan azonban, amikor az esőtől nedves arcába néztem ismeretlen megbízómnak, egyszerre számalom fogott el. Ugy tűnt, mintha a fénylő cseppek guruló könny nyomai lennének a szeme körül. És hirtelen megláttam a szája vonala mellett húzódó keserű ráncot — és hallgattam.

— Itt van, fogja — nyújtotta máris felém a pénzt. — Nem lesz nehéz dolga! Látja ott azt a villát, jobbra. Annak a kapuján pár perc múlva kijön a feleségem. Ráismer rögtön, filigrán, szőke asszony, rövid, fiús esőköpenyben, sapkával a fején . . . Olyan, mint egy gyerek! Szegődjön a nyomába és kövesse észrevétlenül. Lesse meg, hová megy. Jegyezzen fel mindent, aztán jöjjön vissza ide, a sarki kávéházban várom, akár éjfélig is. Akkor kap még egy húszpengőst és kifizetem a fuvardíjat is. Megértett?

Most már még határozottabban vissza akartam utasítani ezt a furcsa megbízást, mert világ életemben utáltam, hogy egy nő után leselkedjenek. De a csuromvizes ember szemében annyi kétségbeesett könyörgés volt, hogy egyszerre feltámadt bennem a férfiszolidaritás.

— Elvállalom! Rendben van, — feleltem és magam is elámultam, milyen idegenszerű és durva a hangom.

Az idegen búcsút intett és eltűnt a gyalogjárók között. Leállítottam a motort és várakozni kezdtem a kapu előtt. Valóban alig telt el pár perc és megjelent az asszony. Csakugyan fiatal bakfislánynak látszott, olyan tündéri s karesú lábakkal, hogy egy

„Testvér a testvérért”

A Magyar Finn Társaság és a 8 Órai Ujság a finn testvérnemzet megsegítésére „Testvér a testvérért” címmel gyűjtést indított a finn Vöröskereszt javára. Az áldozatokat mindig hozni tudó magyar társadalom rendkívüli lelkesedéssel csatlakozott a mozgalomhoz és eddig jelentős összeg gyűlt egybe.

csapásra az ő pártjára szegődtem. Az asszonyka sietős, izgatott léptekkel elindult a kivilágított körút felé. Én lassan követtem, a járda mellett. Alig haladt pár száz lépést, az eső még erősebben nekieredt, hirtelen megfordult és odalépett hozzám:

— Szabad?

— Igen, parancsoljon, kisasszony! — szóltam közömbös hangon, de belül csupa ujjongással. Kinyitottam az ajtót.

Az asszonyka beugrott a kocsiba. Ahogy a pompás, plüsspárnás üléseket meglátta meg a virágvázákat, friss ibolyával, halkán felsikoltott:

— De hiszen ez nem taxi!

— Nem — feleltem, rémült zavart színelve. — De azért csak tessék... a gazdám elutazott. Olesón vállalom a fuvart.

Az asszonyka megnyugodva hátradőlt az ülésen. A kocsi belseje egyszerre finom illattal telt meg.

— Hajtson az Operához.. A Hajós uccai oldalon, a színészbejáró előtt álljon meg. De ne hajtson föl.

— Igenis. Parancsára!

Ugy léptem a gázpedálra, mint valami francia márki esatos lakkcipőjével a gavott ütemére... ismeritek ezt az érzést? A kocsi hűségese barátom volt, szinte ringató lágy-sággal lendült az útnak. Pár másodperc múltán már bekanyarodtam és elegánsan fékeztem az opera színészbejárója mellett.

Cingár, ijedtarcú, kopott felöltős fiatal-ember lépett a kocsihoz, valószínűleg az asszonyka intésére.

— Szállj be, Deske — suttogta az asszony, mialatt a sovány fiú mohó szája rátapadt a csuklójára. — Itt kényelmesebben megszünk, mint a kávémérésben.

— De... nincs nálam pénz! — Inkább megéreztem, mint hallottam a habozó suttogást és éreztem, hogy elpirulok az egész férfinem nevében.

— Ne törődj vele — lehellte vissza forrón a gyerekasszony. — Ez magánautó, úgy kaptam kölcsön.

A kopott fiú, olyan művészféle lehetett az árva, gyors ugrással benn termett az ülésen és a tükörben tisztán láttam, hogy egyenesen az asszonyka szájának eskik.

Még tartott a csók, amikor én diszkrétén és halkán indultam már a sötét mellé-uccák felé.

— Tündér, tündér! — lehellte a művész.

— Ó, te kis bolond! Vigyázz... Nem szabad. Deske, legyen eszed.

Határtalan harag fogott el. Ez lenne a kaland, amit megéreztem? Álruhás sofőrszerepemet ilyen lenge, könnyű és mocskos flörtnek eszközöként játsszam végig. Gondolatban összehasonlítottam a cingár, patanásosarcú fickót és a jóvágású, daliás férj-jel és mélységes megvetést éreztem az egész női nemmel szemben.

Hirtelen megállítottam a kocsit. A hangom rekedt és borízú volt, ahogy rádörrentem a fickóra, igazi sofőrstílusban:

— Hallja az úr... hát mit gondol? A sáros cipőjével összemaszatolja a kocsit. Azonnal szálljon ki. És hordja el magát! A fiú valósággal megdermedt a rémülettől.

— Megörült? — sikoltotta halk iszonyodással az asszonyka is. — Gyere, Deske, azonnal kiszállunk. Mennyit kap?

— A nagysága csak maradjon a kocsiban, másképp egyenesen a férjéhez hajtatok és elmondok mindent. Ő fogadott meg, hogy figyeljem magukat!

— Fiúk, el sem tudjátok hinni, mennyire bele tudja élni magát az ember az ilyen képzelte szerepbe. Magamban pompásan mulattam a saját hangomon. Mintha nem is én beszéltem volna, hanem a kölcsönkért sipkám és bőrkabátom.

A kocsi belsejéből gyors, izgatott suttogás hallatszott, aztán pénzcsörgés. A cingár fickó villámgyorsan kimászott az autóból és már el is tűnt a sötét házak mellett. Az eső szakadt. Lassan befordultam a Városliget felé:

— Hazaviszem a nagyságát! — mormogtam, most már pompásan mulatva a kalandon.

A kis nő felzokogott mögöttem. Szándékosan lassú tempóban hajtottam, némi kerülővel is, hogy legyen ideje összeszedni és rendbehozni magát. Az első eset volt, hogy nem hatottak meg az asszonyi könnyek.

— Kérem — hallatszott mögöttem, kis

Boldog házasságot akar élni?

Meg akarja ismerni a boldog házasság titkát? Tudni akarja a családi háborúságok őszinte okait? Szeretne házasesetéből minden békétlenséget kiküszöbölni? Szeretne olyan boldog lenni, mint amilyennek házassá-

életét legszebb álmaiban elképzelte? Olvassa el G. P. Heath-nek, **A férjhezmenés művészete** c. nagysikerű könyv szerzőjének most megjelent művét, melynek címe:

A boldog házasság tudománya

Az olvasók ezreinek elismerőlevele tanusítja, „A férjhezmenés művészete”-nek páratlan irodalmi és gyakorlati értékéről. Ugyanez a vélemény G. P. Heath most megjelent új művéről is, amely már megjelenésének legelső napjaiban több ezer példányban kelt el.

A kb. 250 oldal terjedelmű, izléses kiállítású mű ára bérmentve **1 pengő 50 fillér**.

Megrendelhető a vételár előzetes beküldése ellenében Tolnai Világlapja kiadóhivatalában (Budapest, VII, Dohány ucca 12). Utánvétellel való szállítás 75 fillérrel drágább.

idő múltán, — hadd magyarázom meg. Ön félreértette a helyzetet, kedves sófőr bácsi... Deske az öcsém, a testvéröcsém, Hegedűművész. Nagyon tehetséges... a férjem nem szívelheti, ezért titokban találkozom vele. Ez az egész!

— Egyszóval azt akarja a nagysága, hogy így mondjam el a kedves férjének? — vágtam közbe gúnyosan. — Csak tesszen parancsolni...

— Nem, ne, a viláért sem — rémüldözött az asszony. Mondom, hogy nem szívelheti. Megtiltotta, hogy találkozzam vele.

— Hát akkor mit mondjak?

— Hogy... hogy itt jártam az Andrássy út 23-ban, egy irodalmi egyesület van ott. Meg a divatszalonom is. Maga csak annyit látott, hogy bementem a kapun... meg kijöttem. Ne felejtse el, Andrássy huszonhárom. Kérem, fogja... tessék!

Egy bankjegyet nyújtott felém. Most már elérkezettnek láttam az időt, hogy a magam hangján szólaljak meg:

— Nagyságos asszonyom — mondtam mosolyogva és széthajtottam a bőrkabátot, kissé színpadias fordulattal, — én nem vagyok sófőr, csak tréfa volt az egész... A kedves férjét sem láttam soha, pusztán következtetéssel kockáztattam meg ezt a mesét. Most hazaviszem, úgy gondolom, többé nem igen látjuk egymást. Én boldog vagyok, hogy szolgálatára lehettem, de fogadjon el mégis egy tanácsot tőlem: Ne találkozzék egyelőre a... fivérével. Támogassa levélben küldönccel vagy posta útján. Ez minden. Parancsoljon! Itthon vagyunk.

A kocsit megtorpant az Andrássy úti ház előtt, ahonnan alig félórával előbb elindultunk. A gyerekasszony arca csupa bíborpirosság volt, ezúttal a természet rúzsja, a szégyen és harag méltó pírja.

— Magam is remélem, hogy nem találkozunk többé! — sziszegte felém és eltűnt az esőben.

Pár perccel később a kávéházban csak-

NEOKRATIN

fejfájás, fájdalmak ellen
Patikában P 1.50,
60 és 24 fill.

ugyan az Andrássy úti házról szóló mesét mondtam el. Szemmelláthatóan megkönnyebbült, boldogan szorongatta a kezemet és egy ötvenpengős bankjegyet csúsztatott a tenyerembe. A hetven pengőt még aznap éjjel jótékony célra fordítottam. Három szegény kis parkettáncosnót segítettem ki pillanatnyi pénzzavarából, a Variétében.

A mosolygó szemű bankelnök elhallgatott és leverte a szivarja hamuját. A hallgatósága azonban elégedetlen zúgásban tört ki körülötte:

— Nem úgy van! Hol a happy end? A csattanó? Az erkölcs diadalával... Valamit elhallgatsz. Látni az arcodon.

Különösen az ifjúság követelőzött. Végre a fehéresfejű, daliás úr engedett:

— No, jó, ha mindent akartok tudni... a cingár fickó ma világhírű hegedűművész. Ezidőszerint Amerikában jár valahol. A dühös kis asszonyka pedig, a sziszegő kis kígyó, aki valóban a nővére volt — ma a feleségem.

S huncut mosollyal hozzátette, miközben az elnöki szoba felé hátrált:

— Mert az ember mindig megbűnhődik ám az ilyen regényes Harun-al-Rasid kalandokért.

30 mélynyomású kép összesen 96 fillér. Bekeretezésre kiválóan alkalmas. Megrendelhető Tolnai Világlapja kiadóhivatalában Budapest, VII, Dohány uca 12—14 sz. Az összeg előzetes beküldése mellett bérmentve szállítjuk.

A HÓEMBER TRAGÉDIÁJA

A hóember, akivel a Dunaparton találkoztam, aránylag egészen fiatal ember volt. Ajkára fagyott a mosoly, amikor megláttott. Ami még mindig jobb, mintha olvadozott volna.

Feléje siettem és melegen ráztam meg a kezét.

— Megengedi, hogy néhány sorban összefoglaljam önt? — kérdeztem udvariasan.

— Hogy őszinte legyek, nem szeretem, ha írnak rólam. Babonás vagyok és tudom, ha holnap megjelenik a cikk, én már nem leszek a földön. Egyszerűen kimulok az árnyékvilágból.

— Isten őrizz tőle.

— Ha tehát megígéri...

— Egy betűt se írlok önről.

— Úgy nem bánom, eldiskurálhatunk egy keveset. Amint látja, elég rossz bőrben vagyok. Az ideit tél alaposan befűtött nekem.

— De hát miért?

— Rosszak a viszonyok. A hóviszonyok! Jövedelmem egyre csökken. Az a kevés, ami hébe-hóba leesik, csak arra elég, hogy éhen ne haljak.

— Mi van a tavalyi bundával? Eladta?

A hóember mélyen sóhajtott:

— Hol van a tavalyi hó! Elkezeredésemben egy éjszaka beugrottam a Dunába, de szerencsétlenségemre éppen egy jégtáblára estem. Egy darabig ott maradtam, gondoltam, hátha megélek a jég hátán is, de aztán jobbnak láttam visszatérni. Azóta egyre csúszom lefelé.

— Igazán sajnálom önt.

— Bizony, bizony, ha ez így tart sokáig, munkanélküli leszek.

— És mit fog csinálni?

— Legrosszabb esetben beállok hólapátoló-
DYMI
nak...

Szerkesztői üzenetek

Névtelen levelekre nem válaszolunk. Levélben választokat nem adhatunk, még abban az esetben sem, ha válaszbélyeges borítékot kapunk.

Kéziratokat, fényképeket nem őrzünk meg és semmi körülmények között sem küldünk vissza

Miért maradt el? (20.) A színháztól nyert hiteles értesülésünk szerint nem azért maradt el a jelzett operett premierje, mert annak a kiállítása, illetve az operett költségvetése sokba került volna, hiszen a legutóbbi operett napi kiadása is körülbelül annyiba került. Hanem azért, mert a színház úgy találta, hogy a tervbe vett operett, ha nem is témában és eszelekményben, de legalább is miliőben hasonlít egy már előadott operetthez, így hát a szóban forgó operettet, amelytől különben igen nagy sikert remélt az igazgatóság, a jövő évad első újdonságának szánták.

Sz. L. (18.) A stagionek nyilván már csak vendégszereplésre szerződhetik, mert a társulat már az évad elején teljes volt. Azonkívül a stagione a szerződött tagok névsorát természetesen közli a Kamarával.

Játék. (16.) 1. Lehetőleg színházi, film vagy a rádió területén mozgó kérdéseket tessék feltenni. 2. Az igazgatónak mint legtöbb ítélőbírónak ez esetben is joga van a bűntetépénzt elengedni.

Orgonavirágzás. (30.) Semmi esetre se engedjen beleszólást ebben az ügyben az úgynevezett jóbarátoknak. Magának kell ismernie az illető fiatalembert, Magának kell döntenie egy olyan nagy horderejű kérdésben, hogy hozzámenjen-e vagy nem?! Ebben a kérdésben szülein és Magán kívül senkinek sem lehet beleszólása, még állítólagos jóindulat révén sem.

F. J. Székesfehérvár. (20.) Lábás Juci az elhunyt operettprimadonna.

F. M., Miskolc. (24.) Megértjük töprengését és habozását, elvégre nem kisebb dologról van szó, mint hogy választania kell két olyan férfi között, akiket — mint írja, — nagyra becsül, értékkel, rokonszenvez velük, de akikbe nem szerelmes. Viszont — elgondolása szerint — minden leány célja a férjhezmenés s ha maga most abban a szerencsés helyzetben van, hogy egyszerre két kérője is akadt, nem halaszthatja el a kínálózó alkalmat. Ha mondjuk, osztjuk is azt az elgondolását, hogy minden leány célja a férjhezmenés, valószínűleg semmiesetre sem lehet cél a minden áron való férjhezmenés. Ebben tehát benne van a válaszuk. Ha úgy gondolja, hogy a két kérő közül egyik sem az igazi, akkor még várhat egy harmadikra, aki talán majd az — igazi lesz.

Filmrajongó. (28.) Arról mondjon le, hogy minden technikai ismeret nélkül olyan forgatókönyvet fog írni, amelynek alapján filmet lehet készíteni. Ez esetben legtanácsosabb volna tárgyalni egy rendezővel. Ettől függet-

lenül forgatókönyvet is csak kamarai tag írhat.

A két Péteri. (2.) Tehetségesnek látjuk. Mi azonban a novelláknak, sajnos, nem adhatunk helyet, mert kéziratokkal hosszú időre el vagyunk látva. Ami az újságírói pályát illeti, ma már csak úgy lehet újságíró, ha előbb befejezi tanulmányait, aztán valamelyik laphoz be tud kerülni mint újságírógyakornok. Ha gyakornoki minőségben megfelel, akkor bizonyos idő után kérheti annak alapján a Kamarába való felvételét.

T. É. (4.) A verset, legnagyobb sajnálattalunkra, nem közölhetjük.

K. I. (16.) Bárhogyan is áll a dolog, ebben a súlyos helyzetben mégis csak fej kellene keresni egy kozmetikai orvost, aki ellátná a szükséges tanácsal. Egyébként a haj tisztántartása mindenesetre elősegíti a dolgot.

Hűséges olvasó. (8.) Nem értjük, miért kelte ezt a látogatást kedves szüleinek viszonzni. Elvégre is csak arról van szó, hogy az illető fiatalember táncos párja lesz egy közeli bálon. Ha az illető jegyese volna, illetve jegyességről lehetne szó, akkor természetesen más a helyzet.

Érdeklődő. Szeded. (12.) Mindenesetre, ha a (Nagymező ucca) Fővárosi Operettszínházhoz ír a színésznőnek, ott megkapja a levelet.

R. I., Kaposvár. (10.) 1. Színész ma már nem lehet senki sem színiskolai végzettség nélkül. Tehát elsősorban be kellene iratkozni vagy az Akadémiába, vagy az Egyesületi iskolába. Ha elvégezte a színiskolát, akkor kérheti fölvételt a Színész Kamarába. 2. L. K. címe: Budapest, Fővárosi Operettszínház, Nagymező ucca.

Mária. (20.) Ime itt adjuk a porhanyós uzsonnaszelet készítését. Tíz deka finomra darált mandulát, tizenöt deka cukrot, öt kemény tojássárgáját, huszonöt deka lisztet, tizenöt deka zsírt összegyúrunk. A tésztát felét zsírozott tepsibe tesszük egyenletes vastagon, széleit ujjainkkal lenyomkodva. Három tojásfehérjéből kemény habot verünk és barackkózzal vegyítve felkenjük. A habos rétegre a félretett tésztából ujjnyi vastag rácsot rakunk és közepes tűznél sütjük. Tálaláskor vaniliás szóróccukkal dível hintjük.

S. Melinda. (8.) 1. Amint a rovat elején olvashatta, levélben nincs módunkban válaszolni még abban az esetben sem, ha válaszbélyeggel ellátott borítékot mellékelnek a levélhez. Mindenkinek csak e rovatban válaszolunk. 2. Sz. L. színművész 29 éves, három éve játszik filmen. Nős, gyermeke nincs.

Előfizetési árak:

1/4 évre 1 pengő 80 fillér, 1/2 évre 3 pengő 60 fillér

Felelős szerkesztő: BIBÓ LAJOS
Felelős kiadó: PAIZS GÉZA

Kiadótulajdonos: TOLNAI NYOMDAI
MŰINTÉZET ÉS KIADÓVÁLLALAT RT.
Budapest, VII, Dohány ucca 12.

Szerkesztőség és kiadóhivatal telefonszámai:
14—23—39 és 14—23—50

TÖBB MINT 2000 ELHUNYT ELŐFIZETŐ HOZZÁTARTOZÓJA KAPTA MEG EDDIG LAPVÁLLALATUNK UTJÁN AZ ELŐFIZETÉSSSEL KAPCSOLATOS BIZTOSÍTÁSI ÖSSZEGET. A lapok terjedelmének hatósági korlátozása folytán, az újabb kifizetésekről a fényképfelvételeket és az előfizetők névsorát, helyszüke miatt nem közölhetjük.

tag
Mi
tunk
e el
illeti,
lőbb
lap-
nok.
kkor
n a

nála-

bben
ke-
á a
ctán-

kel-
szo-
nogy
kö-
etve
zete-

ha
szín-
a a

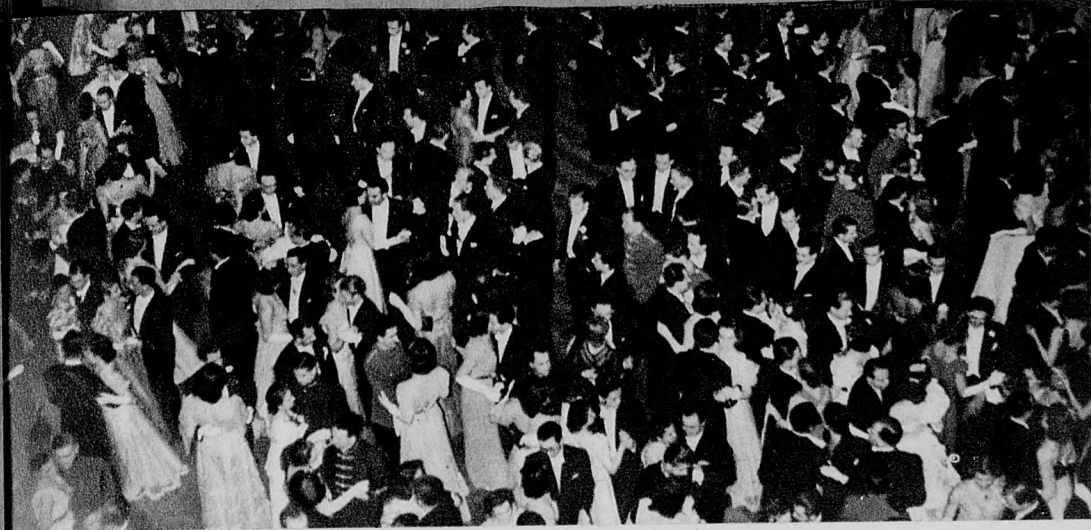
már
tség
ozni
i is-
kér-
. K.
ház,

nyós
omra
ke-
ztet,
észta
vas-
árom
ba-
ré-
rá-
fála-
tjük.
lején
vála-
lasz-
k a
vála-
árom

fillér

T.
nal:

DIG
ÖSZ-
ról a

Báli élet. A medikusbál

A Szepesi bál
esárdás-nyitó
párjai
(Jakab felv.)

KERESZTREJTVÉNY

A megfejtők között minden héten értékes könyvjutalmakat osztunk ki. Megfejtési határidő február 1. Minden borítékra ráirandó: Rejtvénymegfejtés.

Vízszintes sorok:

1. Vicclapi figura; neve szállóigévé lett. 13. Alaesonyrangú. 14. Balatonparti fürdő és nyaralóhely. 15. 24 órai. 16. Többtétteles zenei mű. 18. Ó — németül. 19. É. D. Ó. 21. Húzott. 22. Izomkötő. 23. Bibliai asszony, a bűnbánó nő mintaképe. 27. A gabonát lekaszálni. 28. Falu fele. 29. Van ilyen csiga. 30. Közlekedési eszköz. 32. Vissza: szám. 33. Diszít. 36. Női becenév. 39. Mutatószó. 40. Irszági borókapálinka. 41. Igen sok szénvegyületben előforduló gyök. 43. Rövid úton rövidítése. 45. Körülhatárolt terület, zárt térség. 49. Az elfogyasztott villanyáram mennyiségét méri.

Függőleges sorok: 1. Garay János „Kont” e költeményéből szállóigévé lett idézet. 2. Férfi-név. 3. Olyan egyszerű készülék, mely a valóságos helyi időt mutatja meg pontosan. 4. Vissza: fogpárna. 5. Idegen ellentétes kötőszó. 6. Abesszin törzsfőnöki cím. 7. Így haladhat az ember a vízben előre. 8. Elment. 9. Tiszta súly. 10. Űrmérték betűjele. 11. Kezdetben. 12.

Hesiodos irt erről a mitológiai szörnyről, melynek levágott feje helyébe mindig új nőtt; Herkules pusztította el. 17. Madár — németül. 20. Jelen volt az esetnél. 24. Inni ad. 25. Kérdő névmás, tárgyesete. 26. Élet. 31. Híres japán ezermester bűvész. 34. Németországi hadikikötő. 35. Somogy-megyei kisközség a csurgói járásban. 37. Vissza: női becenév. 38. Pusztíts. 41. Eszével felfog. 42. Vissza: zenei műszó; lassítva (röviden). 44. Hátralévő. 46. Több e. 47. Ékezettel: álló víz. 48. Véresatorna.

Payper

Beküldendő sorok: vízszintes 1, 23, 45, 49, függőleges 1, 3 és 12

A múlt számban közölt rejtvény helyes megfejtése

Vízszintes sorok: 1. Zúg az éji bogár. 13. Aratás. 14. Fel-alá. 15. Lap. 16. Pilisi. 18. Ok. 19. Ámor. 21. Sa (as). 22. Ámó. 23. Ninon. 25. Pokal. 28. F. S. 29. Valuták. 31. Éz (zé). 32. Utra. 34. Ól. 35. Rigli. 37. Tett. 38. Fent. 40. Ref. 41. An. 42. Havi. 43. Lalá. 44. Seb. 46. Erény. 48. Fej. 49. A mezők liliuma.

Függőleges sorok: 1. Zalán futása. 2. Uram. Istenem. 3. Gapon. 4. At. 5. Záp. 6. És is. 7. Ifi. 8. Beszkárt. 9. Oli. 10. Ga. 11. Álom. 12.

Rákóczi fája. 17. Lapulevél. 20. Rovart. 22. Ál. 24. Na. 26. O. T. 27. Aki. 30. Lófark. 31. Élelem. 33. Rt. 36. Grafo. 39. Nini. 42. Heő. 45. Be. 47. Yl (ly).

Jutalmazott megfejtők névsora

Helyszűke miatt csak a jutalmazottak teljes nevét és a helységnevét kezdőbetűit közöljük. Tollas Jenő, Bp., Simon János, K., Kádás Ferenc, P., Perényi Zoltán, U., Hollós Imre, Sz., Zigo Jozefa, B., Holub Jenő, K., Sulyok József, Sz., Kolmann Ferencné, K., Stein Erzsébet, R., Horczky László, F., Rónai László, B.